

VRTILJAK PEGIC

Vrtiljak pegic
Šolski časopis učencev OŠ Karla Destovnika-Kajuha

Šolsko leto 2016/2017

Časopis izhaja v elektronski obliki

Uredili: Marija Mojca Strmšek, Marta Gorjup, Miha Kočar
Lektoriranje: Marija Mojca Strmšek

Ilustracija na naslovni strani: Nika Rautović, 9. a
na zadnji strani Eli Mlekuž, 7. b

Izdala OŠ Karla Destovnika-Kajuha
Jakčeva ulica 42
Ljubljana

Ravnateljica Sonja Šorli

Ljubljana, junij 2017

Namesto uvodnika

Otroštvo veselo

Otroštvo veselo v miru živimo,
iščemo, pojemo, se življenja učimo.
Naša pomlad je brezskrbna in lepa,
najlepši spomini na šolska so leta.

A vendar občasno skrb nas razjeda,
da je kakšna v spisu narobe beseda,
da znanje ni takšno, kot bi moralo biti,
so računi pretežki in vsega smo siti.

Šola - kot vrt, prepolna cvetenja,
rastlinja razkošje, poganjkov, zelenja.
A mi rastemo zraven, se različni učimo,
da na poti sijaja otroškega ne izgubimo.

A nekoč, ko bodo pota odpeljala vsakogar na svoje,
v pesnika, odvetnika ali v potepuha,
spomin nas skupni vezal bo
na šolo Karla Destovnika-Kajuha.

Alina Sofija Potisk, 4. b

Arina Seferaj, 3. a

V uvodnem delu predstavljamo učiteljice, ki so šole začele s službo na naši šoli ter novo pomočnico ravnateljice, gospo Alenko Plevnik. Vabljeni k branju!

Jerneja Preložnik

Ko sem bila v OŠ, sem si želela mobitela. Takrat so se že začeli uporabljati, ampak pri nas ga je imela samo ena sošolka. Seveda mi ga doma niso dovolili. Vseeno sem si ga s prihranki »na skrivaj« kupila in se tudi na skrivaj pogovarjala, tako da sem se zaprla v omaro. :) Starši za to niso nikoli izvedeli. :) :)

Kje in kako ste preživeli vaše otroštvo? Z družino v domačem kraju na Štajerskem. Na otroštvo imam lepe spomine.

Ali ste bili kot otrok dobra učenka? Da.

Če se spomnite, kateri predmet vam je bil najbolj všeč? Slovenščina.

Ali ste kot otrok kaj potovali? Kam? Ne veliko. Hodili smo po Sloveniji in na Hrvaško na morje.

Ali ste v otroštvu imeli hobi oz. konjiček?

Ples, petje, branje, igra na prostem s sosedi, prijatelji, druženje z bratranci itd.

Imate brata ali sestro? Da, starejšega brata.

Kaj je vaša največja »neumnost« v vaših šolskih dneh? Pripetila se je vsekakor še kakšna večja neumnost, a tale je prva, ki mi pade na pamet. Ko sem bila v OŠ, sem si želela mobitela. Takrat so se že začeli uporabljati, ampak pri nas ga je imela samo ena sošolka. Seveda mi ga doma niso dovolili. Vseeno sem si ga s prihranki »na skrivaj« kupila in se tudi na skrivaj pogovarjala, tako da sem se zaprla v omaro. :) Starši za to niso nikoli izvedeli. :) :)

Katere šole ste obiskovali? OŠ Zreče, Ekonomsko gimnazijo v Celju in Pedagoško fakulteto Maribor.

Ali ste kot otrok radi risali? Ne preveč.

Ali ste si kot majhna deklica želela postati učiteljica? Vedno sem si želela postati učiteljica. Že kot majhna sem svoje bratrance poučevala in jim razlagala snov.

Kateri predmet najraje poučujete? Slovenščino.

Ali imate vzornika ali vzornico? Da, moja vzornica je moja mama.

Kakšen je vaš stil oblačenja? Rada sledim modi ali svojemu počutju, moj okus se nenehno spreminja, s tem pa tudi moj stil oblačenja. Všeč so mi malo drugačna in posebna oblačila, včasih malo »odpuljena«.

Ali imate kaj prostega časa? Kako ga preživljate? Imam. Zelo rada se ukvarjam s športom: pohodništvo, tek, badminton, judo/samoobramba, joga. Čas preživljam tudi s prijateljicami, nečaki in celo družino, rada hodim na koncerte, prireditve, predavanja. Čez počitnice pa se odpravim na potovanja.

Kateri letni čas imate najraje? Jesen. Zaradi njenih barv.

Imate najljubšo barvo? Katero? Zeleno.

Ali radi gledate televizijo? Imate kako ljubo oddajo ali nadaljevanko? Zelo redko. Rada si ogledam oddajo, ki jo vodi Zvezdana Mlakar.

Katera je vaša najljubša hrana in pijača? Hrana: vse, kar je domače, obožujem jedi na žlico. Pijača: voda ali bezgov sok.

Kaj ste po horoskopu? Tehtnica.

Ali imate kakšne cilje v življenju? Seveda, ogromno; športni dosežki, uspešnost in ustvarjalnost v službi, osebnostna rast, učenje raznoraznih stvari, ki me zanimajo ... Brez ciljev ne gre. :-)

Kako se počutite na naši šoli? Odlično! Zelo rada hodim v službo. Čeprav nisem dolgo časa na šoli, ste me lepo sprejeli

medse. Naše vodstvo je prekrasno, tudi v kolektivu se dobro počutim, vedno mi priskočijo na pomoč, če mi je še kaj neznano. Z otroki pa tako ali tako najraje delam.

Imate kak poseben kemični svinčnik za pregledovanje nalog? Da.

Kakšno glasbo radi poslušate? Rock/pop.

Ali radi pojdete? Zelo.

Najlepša hvala za vaše odgovore.

Intervju so pripravile: Alina Mujičić, Anuša Trpin in Ayla Macanović, 5. b

Petra Grünfeld

Sredi poletja sem svojo mami vprašala, kaj naj oblečem. Starši so mi svetovali, naj oblečem smučarski kombinezon, rokavice, šal in pancarje. Res sem to storila. Verjetno si predstavljate reakcijo staršev. :-)

Zakaj ste se odločili za poklic učiteljice?

Po fakulteti sem začela delati v gledališču za otroke. Z gledališčem smo veliko nastopali po osnovnih šolah, vrtcih ter festivalih za otroke in mladino. Otroci so me navdušili, ker so zelo radi sodelovali z nami in bili pri svojem izražanju zelo pristni. Tako sem se nekega decembrskega dne, ko smo gostovali na OŠ Boštanj, odločila, da je moje poslanstvo delo z otroki.

Kaj ste si želeli postati kot otrok?

Učiteljica.

Koliko časa že učite na naši šoli? 8

mesecev.

Kako ste zadovoljni z otroki na naši šoli?

Z otroki, s katerimi delam, sem zelo zadovoljna. Kaj bi spremenila? Želim si, da bi imeli učitelji in učenci več časa za pogovore o stvareh, ki se morda ne tičejo neposredno šole in pouka, da bi lažje razumeli drug drugega.

Vaša najljubša barva? Vijolična.

Vaša najljubša hrana in pijača? HRANA: špageti. PIJAČA: voda.

Se radi sladkate s sladkarijami?

Katerimi? Obožujem nutello, lizike, Bronhi

bonbone, rafaelo.

Vaša najljubša pesem? Fell in love with alien (The Kelly family).

Ali radi gledate televizijo? Katere

programe? Da, najljubše TV-nanizanke: Dharma and Greg, Gilmore girls, Friends, Modern family. Moj najljubši filmi so: To so gadi, Sreča na vrhovi, Juno, Peter Pan, Patch Adams, Ace Ventura.

Kako preživljate prosti čas? Veliko prostega časa namenim gledališču. V bistvu zadnjih 10 let. Igram v amaterski skupini ŠODR teater, kjer uprizarjamo predstave predvsem za odrasle. Ko pa najdem prost termin, se z veseljem vrnem v gledališče za otroke ter sem in tja nastopam. No poleg gledališča rada smučam, hodim v naravo, veslam na jezeru, jadram, plezam, skrbim za svoje stare starše, družim se s prijatelji, kvačkam in šivam.

Ali imate kakšno domačo žival? Ne. Želim pa si kužka.

Ali radi potujete? Kateri kraji so se vam vtisnili v spomin? Zelo. Nepal, New York, Lizbona, London, na Irskem vasica Doolin, Francija, Amsterdam, Rim, Barcelona, Beograd, Tajska. Letos pa me čaka Afrika. Neizmerno se je veselim.

Kaj ste po horoskopu? Lev.

Katere jezike govorite? Seveda slovenščino, angleščino, nemščino in malo španščine.

Se morda spomnite kake potegavščine,

Ki ste jo ušpičili? Uf ... Ja, ko sem bila majhna, sem sredi poletja svojo mami vprašala, kaj naj oblečem. Starši so mi svetovali, naj oblečem smučarski kombinezon, rokavice, šal in pancarje. Res sem to storila. Verjetno si predstavljate reakcijo staršev. :)

Ali ste poročeni, imate kaj otrok? Ne še. :)

Kako bi opisali svoj stil oblačenja?

Drugačen in sproščen.

Na katerih šolah ste že učili? Na OŠ Božidarja Jakca in OŠ Sostro, delala sem tudi v vrtcu Pedenjped.

Vaš najljubši letni čas? Poletje, ker je toplo in gremo na morje.

Kakšni so vaši cilji za prihodnost? Rada bi se naučila igrati kitaro in bolje šivati.

Kdo je vaš vzornik? Starši in stari starši.

Najljubša knjiga? Pika Nogavička.

Najlepša hvala za vaš čas in odgovore.

Intervju so pripravili učenci 5. b
novinarskega krožka.

Vesna Blatnik

"Za poklic me je navdušila moja sestra, učiteljica Bernarda Pirc."

Kje in kako ste preživeli svoje otroštvo?

Moram reči, da sem imela zelo lepo otroštvo. Seveda v Žužemberku.

Kaj ste si želeli postati kot otrok? Že od otroštva sem si želela postati učiteljica.

Vaši hobiji v otroštvu? Odbojka.

Ali ste kot otrok potovali? Kam? Samo poleti na morje na Hrvaško.

Kaj je bila največja neumnost ali smešen dogodek, ki se vam je pripetil v otroštvu? Dobro vprašanje, ampak se na žalost ne spomnim nič takega.

Katere šole ste obiskovali, kje ste študirali? Osnovno šolo v Žužemberku, srednjo v Ivančni Gorici, študiram pa v Ljubljani na Pedagoški fakulteti.

Kdo vas je navdušil za poklic učiteljice? Mogoče moja sestra.

Ali imate kaj prostega časa, kako ga preživljate? Seveda. Grem ven, igram

odbojko in se družim s prijatelji.

Kdo je vaša vzornica oz. vzornik? Starši.

Kakšno glasbo radi poslušate? Različne zvrsti, nisem omejena glede tega.

Ali radi nakupujete? Kaj? Da, zelo. Oblečila.

Vaša naj pesem in naj barva? Barva je zelena, glede pesmi pa sem že povedala.

Ali imate kakšne cilje? Da, zaključiti fakulteto in se čim prej zaposliti.

Kaj ste po horoskopu? Riba.

Kako se počutite na naši šoli? Všeč mi je.

Kateri predmet najraje poučujete?

Športno vzgojo.

Ali imate poseben kuli za pregledovanje nalog? Ne ... Zelo različne barve – z bleščicami.

Ali radi pojedete? Da, zelo.

Katera je vaša najljubša hrana? Lazanja.

Katero je vaše najljubše oblačilo? Najraje se oblačim športno, kavbojke ali pajkice in majico.

Hvala za vaše odgovore.

Intervju so pripravile Alina Mujičić, Ayla Macanović in Anuša Trpin, 5. b

Erika Golob

"Never give up. Everything happens for a purpose. Relax. Have fun. Don't sweat the small stuff ... and it's all small stuff."

Koliko let že učite? Poučujem že od 2004.

Kakšna se vam zdi današnja mladina?

Mladi ste, kot ste vedno bili: brezskrbni, veseli, predrzni, radoživi, vihravi, neposredni, aktivni, skratka polni energije in zanosa ter veselja do življenja. Vse to seveda drži, če niste nenehno »priklopljeni« na telefon ali računalnik. Ljubše mi je prvo.

Zakaj ste se odločili za poklic učiteljice?

Lahko bi rekla, da se je poklic odločil zame, jaz sem to odločitev »le« spoštovala. Že rojena sem namreč na 1. šolski dan. Poleg tega v družbi otrok uživam.

Kaj rada počnete v prostem času? Veliko časa preživim z mojima puncama, kaj dobrega skuhamo, uživam v družbi prijateljev, sprostim se ob dobri glasbi, zumbam, plešem salso.

Kakšno zvrst glasbe poslušate? Ali je dobra glasba zvrst? Ni, pa bi morala biti. Queen in Tina Turner so mi ukradli srce. The Beatles so carji, Aretha, Nina Simone ... mesmerizing. Siddharta ... tu bi lahko naštevala do jutri.

Katere norčije iz otroštva se najbolj spominjate? Uf, spomnim se, da sem bila kot majhna punčka nekega popoldneva sama doma. Bilo mi je neskončno dolgčas. Tavalala sem po stanovanju in iskala kaj za početi. Našla sem svinčnik, ne pa tudi papirja. Ker nisem imela pametnejše ideje, sem porisala stene kuhinje, dnevne sobe in hodnika. Ne rabim posebej poudariti, da je bilo vse sveže prepleskano. Verjetno sem takrat prvič izkusila sveto jezo svojih staršev:)

Kateri je bil vaš najljubši predmet v osnovni šoli? At the risk of sounding predictable, English:)

Ali ste bili kot otrok mirni ali bolj živahni? Odvisno od okoliščin, hišna opravila so me vedno umirila, v družbi bratov in prijateljev smo bili komajda ukrotljivi. Seveda sem bila pridna učenka:)

Kaj ste po horoskopu? Ali to kar piše v revijah, drži za vas? Devica. Menda sem analitična, praktična, natančna, kritična, izbirčna, urejena, plašna, perfekcionistka ... Dobre stvari seveda držijo:).

Kdo vam je v veliko podporo v življenju? Družina in izbrani prijatelji.

Kateri je vaš najljubši šport? Salsa.

Vaša najljubša knjiga v otroštvu?

Danes? Že v osnovni šoli sem prebirala romane, vendar težko izpostavim eno knjigo – drugim bi naredila krivico. To velja še danes, vendar ne morem mimo romana Muriel Barber, Življenje vilinov in še manj Khaled Hosseini, In v gorah odzvanja. Ti dve sta me res prevzeli.

Vaš najljubši film? Težko rečem. Dirty Dancing znam verjetno še danes na pamet. Sicer me dandanes praviloma vsak film zelo hitro uspava in me ne navduši niti toliko, da bi ga v naslednjih dneh pogledala do konca. Izjema so le animirani filmi. V zadnjih letih me je najbolj prepričal Finding Nemo. O njem lahko govorim le v presežkih.

Česa še ne vemo o vas? Marsičesa, vendar je kanček skrivnosti primeren.

Kaj je vaš moto, ki vas pelje skozi življenje? Never give up. Everything happens for a purpose. Relax. Have fun. Don't sweat the small stuff ... and it's all small stuff. No, priznam, da zadnjega še nisem popolnoma usvojila:)

Najlepša hvala za vaš čas in odgovore.

Ana Lutar, Sanja Madalanović

INTERVJU Z GA. ALENKO PLEVNIK, NOVO POMOČNICO RAVNATELJICE NA NAŠI ŠOLI

»Vse, kar želite, da drugi vam storijo, to najprej vi storite njim.«

Se še spominjate svojega otroštva? Kaj ste si želeli postati kot otrok? Že kot majhna deklica sem vedela, da bom delala z otroki, ker je bila moja sestra vzgojiteljica. Tako sem imela možnost spoznati delo v vrtcu. Čeprav sem takoj po osnovni šoli želela postati medicinska sestra – babica, pa me je sestrična prepričala, da to ni zame, saj sem zelo čustvena oseba.

Zdaj delate kot pomočnica ravnateljice na naši šoli. Kako ste se znašli v tej vlogi? Še sama ne vem. To je bilo nenačrtovano in nepričakovano. Očitno pa sem pokazala spretnosti, ki so jih vodilni opazili. Tako sem dobila priložnost.

Katero OŠ ste obiskovali? Kako bi se opisali kot učenka? Obiskovala sem OŠ Ledina. Kot otrok sem bila zelo, zelo živahna. Kot učenka pa me je bilo vedno treba priganjati k učenju. Čeprav ne pravim, da je bilo to prav. Skozi OŠ sem sicer prišla zelo lahko, kljub temu da so bila v mojem času vsa spraševanja nenapovedana in so te lahko dobili nepripravljenega.

Koliko časa že učite na naši šoli? Sedemnajsto leto teče.

Kako ste zadovoljni s svojim poklicem? To, kar opravljam zdaj, ni v osnovi moj poklic. Po izobrazbi sem vzgojiteljica. Moj namen je bil delati v vrtcu. Poti življenja so me zapeljale v to smer. Sem zelo zadovoljna.

Kaj vas je navdušilo za poklic vzgojiteljice ali učiteljice? Otroci in njihova vedoželjnost, iskrenost.

Ali ste se kdaj ukvarjali s športom? Da, vendar bolj kratek čas. Mislim, da je bil sedmi razred, ko sem pri skoku v daljino skočila najbolje. Takrat mi je učiteljica športa predlagala, naj grem trenirati atletiko. Vpisala sem se v atletski klub ŽAK

Ljubljana, Železničarski klub Ljubljana. Tam sem bila kakšno leto, kasneje sem pa nehala. Šport ni moje področje.

Kako preživljate svoj prosti čas? Tega je bolj malo. Kadar ga imam, pa rada berem in sekiram svojega sina ;-).

Kakšne knjige radi prebirate? Moja najljubša knjiga, ki jo berem skoraj vsak dan, je Sveto pismo. Poleg tega rada berem romane in strokovno literaturo.

Kakšne filme si radi ogledate? Nisem filmoljub. Rada si ogledam kakšen dokumentarni film ali pa kakšnega za žensko dušo.

Na katerem področju bi še radi uspeli v življenju? Kaj vas zanima? Nisem si zastavljala takšnih vprašanj. Bo pa držalo, da ljudje vedno želimo napredovati, iztisniti iz sebe več. Vesela pa sem tudi izzivov in te jemljem zelo resno. Je pa res, da živim bolj iz dneva v dan. Zadovoljna sem s takšnim življenjem, kot ga imam, res sem.

Ali imate kakšnega vzornika? Ne, nikoli ga nisem imela. Tudi zdaj ga nimam.

Kaj je vaš življenjski moto? Je povezan s tisto knjigo, ki jo berem skoraj vsak dan. In to je ... VSE, KAR ŽELITE, DA DRUGI VAM STORIJO, TO NAJPREJ VI STORITE NJIM. Delajmo dobro in dobro nam bo!

Iskrena hvala za pogovor in čas, ki ste si ga vzeli.

Sandra Tričič, 7. a

UČITELJI IN NJIHOVE NAJLJUBŠE REČI: KNJIGE, GLASBA IN SEVEDA PROSTI ČAS

Ravnateljica, ga. Sonja Šorli:

Knjiga: Sue Townsend: Skrivni dnevnik
Jadrana Krta.

Glasba: Bruce Springsteen, Nipke: »Noben
me ne razume«.

Prosti čas: kolesarjenje, pohodništvo,
plavanje.

Ga. Mija Cafnik:

Knjiga: Leonard Susskind: Lekarnar.

Glasba: rock, pop.

Prosti čas: kolesarjenje, branje, lenarjenje.

Ga. Urška Čarni:

Knjiga: kriminalke.

Glasba: Big foot mama, rock.

Prosti čas: gledanje televizije, druženje s
prijatelji.

Ga. Nada Perovšek:

Knjiga: Viharni vrh.

Glasba: The sound of silence.

Prosti čas: sprehodi, knjige, učenje tujih
jezikov.

Ga. Mojca Strmšek:

Knjiga: Nehvaležno vprašanje, saj je toliko
res izjemnih knjig napisanih. Pred kratkim
sem prebrala knjigo Jojo Moyes Ob tebi; se
me je dotaknila.

Glasba: Pop, dance ... glasba, ki se vrti na
radijskih postajah.

Prosti čas: sprehodi v naravi, potovanja,
branje zanimivih knjig, ugajanje norčij s
svojim sinčkom, skok na morje me vedno
spravi v dobro voljo ...

G. Marko Brumen:

Knjiga: zgodovinski romani

Glasba: rock.

Prosti čas: med prostim časom se rad
ukvarjam z različnimi športi.

G. Kristjan Pirc:

Knjiga: Legoslovje.

Glasba: rock

Prosti čas: kolesarjenje ...

Ga. Slavica Novaković:

Knjiga: Ni najljubše knjige. Meni so vse
ljube.

Glasba: zabavna.

Prosti čas: kolesarjenje, sprehajanje psa.

Ga. Bojana Skobir Rozman:

Knjiga: Nimam najljubše knjige, ker jih na
leto veliko preberem.

Glasba: vsa mi je všeč, samo da je
kakovostna.

Prosti čas: branje, potovanje, delo na vrtu,
hoja v gore ...

Ga. Marta Gorjup:

Knjiga: Zelo veliko berem, zato se je težko
odločiti za najljubšo knjigo, med strokovnimi
v zadnjem času prebiram knjigo Zgodovina
knjige skozi knjige.

Glasba: Skoraj vse, kar se vrti po radiu in
klasična glasba pri delu v službi.

Prosti čas: preživljam ga s tistimi, ki so mi
pri srcu, grem na kak sprehod in seveda
berem.

Ga. Ana Košir:

Knjiga: kriminalke.

Glasba: rock.

Prosti čas: hodim na izlete, ustvarjam ...

Ga. Marjana Tratnjek Pavc:

Knjiga: zgodovinske knjige.

Glasba: rock.

Prosti čas: hoja v hribe, branje knjig, zelo
rada si ogledam tudi kakšen zanimiv film,
sprehajam psa.

Ga. Ida Krušič Smrekar

Knjiga: Francis Hodgson Burnett: Skrivni vrt

Glasba: Enya.

Prosti čas: preživljam s svojo družino, moj
hobi je aerobika, rada tečem in hodim na
sprehode.

Lina, Adna, Lea, Anja, 7. a

2. a razred je sodeloval pri projektu "Skupaj smo večji", kjer bomo slovenske šole poskušale skupaj sestaviti največjo sliko na svetu za Guinnessovo knjigo rekordov.

2. a in 2. b razred smo bili v Mestnem muzeju, kjer so nam predstavili veščine iz pradavnine.

Radi izdelujemo iz odpadnega materiala, tukaj so primeri naših hišk iz rolc za wc papir.

Čestitke za materinski dan

"Srečen sem, ker te imam.
Srečen sem, ko se smeješ.
Srečen sem, kadar me objameš.
Srečen sem, kadar mi pripraviš palačinke.
Srečen sem, kadar mi pomagaš pri domači nalogi."

Gregor, 2. a

Izdelali smo lutke na palčkah in poskušali uprizoriti gledališko predstavo za sošolce.

TABOR DRUGOŠOLCEV V ZAMBRATIJI

V ponedeljek, 22. 5. 2017, smo se s šolo odpravili na Hrvaško v Zambratijo. Avtobus nas je pripeljal v dom. Bivali smo v velikih sobah. Hiša je imela tri nadstropja, pograde in veliko dvorišče z igriščem. Z nami je bil tudi 2. b, z njim pa ga. Janja. Spremljala sta nas tudi učiteljica Petra in učitelj Grega. V domu so bili tudi kuharji, čistilke in medicinska sestra. Obiskali smo akvarij, reševali učne liste, se igrali in sladkali s sladoledom. Učitelj Grega je ocenjeval naše sobe. Zelo smo se trudili.

Do kolen smo se v morju tudi kopali, na plaži nabirali školjke, opazovali morske živali in risali. Zjutraj smo se zavrteli ob plesu urca. V četrtek smo se odpravili na pohod do svetilnika. Nadvse sem se zabavala in imela lepo. Zapomnila si bom akvarij in nabiranje školjk ter gugalnico na igrišču.

Anastasia Dujunov, 2. a

Končno sem dočakal teden, ko smo se odpravili na tabor v Zambratijo. Preden smo prispeli na Hrvaško, smo se ustavili še v Piranu, kjer smo si ogledali akvarij. Videl sem morskega psa, morske vetrnice, moreme – školjke in ribe. Ko smo prispeli v Zambratijo, smo težko znesli kovčke v sobe, saj je bilo v domu veliko stopnic. Z nami so bili še gospa Janja, gospod Gregor, gospa Petra. V domu je bila tudi medicinska sestra, ki bi nam, če bi se kdo poškodoval, oskrbela rano. Kuharji so nam kuhali okusno rano, čistilke pa so nam očistile dom.

Zadnji dan smo se kopali v morju. Šli smo do kolen v vodo.

Po večerji smo si privoščili sladoled.

Gospod Gregor je vsak dan ocenjeval sobe.

Najbolj mi je bil všeč počitek.

Jandre Cvjetičanin, 2. a

Tabor se je začel, ko smo prispeli v dom v Zambratijo. Razdelili smo se po sobah. V domu je bilo 39 stopnic in 3 nadstropja. Sobe so bile velike, spali smo na pogradih. Tudi dvorišče je bilo veliko. V domu smo srečevali medicinsko sestro, kuharje in čistilke.

Vsak dan smo se kopali do kolen, zadnji dan pa do vratu.

Obiskali smo tudi akvarij, reševali učne liste, se igrali ter nabirali školjke.

Imeli smo se super, zelo všeč mi je bilo ustvarjanje.

Jaša Gnezda, 2. a

Tabor pod Peco

Na tabor smo se odpravili trinajstega marca. Ta tabor smo vsi že nestrpno čakali, saj je za nas pomenil predvsem oddih in malo sprostitve. Pot ni bila preveč dolga, a vseeno smo se peljali kakšno uro in pol. Po prihodu smo imeli uvodni govor. Zatem smo se razvrstili po sobah in imeli čas, da se namestimo. Poklicali so nas v jedilnico. Tam so nam predstavili hišni red, dogovorili smo se za dežurstvo in počakali na kosilo. Po kosilu smo imeli prosti čas. Nekateri so ostali v domu, spet drugi pa smo igrali odbojko. Sledile so popoldanske delavnice. Tema tabora je bila orientacija, zato smo prvi dan poslušali nekaj o osnovah orientacije. Imeli smo še nekaj prostega časa, ki smo ga izkoristili za tuširanje. Ko smo se uredili, so pred večerjo k nam prišli še fantje in imeli smo dovolj časa za igro remija. Odpravili smo se na večerjo, ki je bila zelo okusna. Po večerji smo imeli večerne aktivnosti. Ob 22.00 je bil čas za spanje. Zjutraj nas je zbudila glasba, ki je prihajala iz zvočnika na hodniku. Budili smo se ob sedmih. Po bujenju smo se odpravili na jutranjo telovadbo oziroma bolje rečeno jutranje razgibavanje. Po njem smo odšli na zajtrk. Ponujal nam je razne namaze in različne vrste kosmičev. V okolici doma je igrišče za disc-golf. Tako smo zjutraj torej spoznavali različne mete diska in igrišče ter osnovna pravila igre. V prostem času po kosilu smo se zbrali v sobi, ki je bila namenjena druženju. Tam smo igrali razne igre in se družili. Popoldan smo nadgradili znanje orientacije in se dogovorili, da bomo jutri organizirali orientacijski pohod. Naslednje jutro

smo se razdelili v skupine. Vsaka je dobila svoj zemljevid in kompas. Na poti smo se ustavljali na kontrolnih točkah in reševali zadane naloge. Naš pohod je trajal približno dve uri. Vsi smo se vrnili utrujeni in komaj smo čakali na večerjo. Zvečer smo imeli v načrtu snemanje oddaje 24 ur. Luka je prevzel vlogo voditelja, ostali pa smo po skupinicah pripravili svoje članke. Večer je bil poln smeha in utrujeni smo zaspali. V sredo smo obiskali pustolovski park, ki si ga je lastil dom. V zadnjem skupnem popoldnevu pa smo priredili tekmovanje v disc-golfu. Preživeli smo še eno krasno popoldne. Nekaj stvari smo spakirali že po večerji, a prav dosti časa nismo imeli, saj smo imeli zaključni ples. Nekaj časa je preteklo, preden smo se vsi sprostiti in začeli plesati. Vsega lepega je enkrat konec in odpravili v postelje. Zjutraj smo še pojedli zajtrk, do konca pospravili in počasi krenili. Na taboru smo se naučili veliko novih in predvsem koristnih veščin. Vsi smo se imeli zelo lepo in mislim, da je bila to le še ena lepa izkušnja.

Tinkara Konjačić, 8. b

MAKETA NASELJA

Pri predmetu NIT smo se učenci 4. a razreda pogovarjali o ločevanju odpadkov ter recikliranju - predelavi že uporabljenih, odpadnih snovi. Nato smo iz različnih odpadnih embalaž ter drugih materialov izdelovali makete naselij. Nalepili smo jih na trši papir ter uredili okolico naselja. Pri delu v skupini smo bili zelo ustvarjalni in nastale so prave umetnine.

Učenci 4. a

Naravoslovni dan - VRT ČUTIL

(doživljajski spis)

Predstavila vam bom dogodek, ki smo ga doživeli v Zavodu za slepo in slabovidno mladino. Zbor je bil ob 8.30. Tja naj bi prišli ob 9.00. Predvidevala sem, da bo zelo zabavno. Zbrali smo se in se napotili k našemu cilju. Ko smo prispeli, so nas trije vodiči pričakali pred vrati in nam razkazali šolo. Potem smo odšli v dvorano. Tam so nam predstavili pisavo slepih, ki se imenuje se brajlica. Izumil jo je Louis Braille. Sestavljena je iz šestih izbočenih pik, te lahko sestavimo v več kombinacij. Potem so nas vodili na igrišče in razporedili po parih. En v paru je dobil prevezo za oči in belo palico v roko ter par prijel za komolec. Bela palica je pripomoček, ki ga slepi uporabljajo zato, da odločijo, če je stvar pred njim/njo. Drugi pa ga je vodil/vodila po igrišču. Bilo je zelo zabavno. Potem smo odšli v dvorano in malico pojedli z zavezanimi očmi. Nato smo se razdelili v dve skupini. Ena je šla na šport, druga pa na čutila. Naša skupina je šla na čutila. Tam smo se pogovarjali o čutilih. Največ pa o vidu. Kako drugače vidijo živali kot mi. Tam smo si naredili posebna očala, skozi katere si videl megleno. Povem vam, da je težko razložiti, kaj je gumijasta račka in kaj majhna žogica. Sledil je šport. Tam smo se pogovarjali, kako slepi igrajo različne igre. To pa tako, da so prilagojene. Igrali smo tudi namizni tenis. Ta se igra tako, da je žogica bolj težka in ima na sredini zvonček. Tako se je moj dan v zavodu končal. Zdaj imam o slepih drugačno mnenje. Šla bi še kdaj. Zelo je bilo zabavno ...

Ivana Bohinc, 4. a

V sredo 20. 10. 2016 smo imeli naravoslovni dan. Bili smo v Zavodu za slepo in slabovidno mladino. Ta stavba se nahaja v Ljubljani. Pred šolo smo se zbrali 8:15 in gospa Marjeta nam je razdelila malico. Skupaj s 4. b smo odšli na avtobusno postajo in se z avtobusom odpeljali do zavoda. Tam sta nas pričakovali gospa Marija in gospa Mateja. Razdelili so nas v 2 skupini. Naš razred je odšel z gospo Marijo. Odpeljala nas je v sobo, kjer smo se pogovarjali o slepih in slabovidni mladini. Potem smo se napotili v vrt čutil, kjer smo se razdelili v pare po dva. Jaz sem bila v paru s Patricijo. Gospa Marija mi je dala prevezo čez oči, Patricija pa me je držala za komolec in me vodila. Tudi takšni sva obe padli na bok. Vrnili smo se v sobo, kjer smo se prej pogovarjali. Pojedli smo malico s prevezami na očeh. Nato smo se odpravili v drug prostor, kjer nam je gospod, ki je bil tam zaposlen, pokazal, kako se slepi igrajo. Tudi oni igrajo karte, šah, človek ne jezi se. Nekateri tudi namizni tenis. Na vrsti smo bili mi, da smo poskusili igrati s prevezami, z rokavicami in žogo z zvončkom. Igrala je tudi naša učiteljica Marjeta, šlo ji je dobro, nam učencem pa tudi. Potem smo z gospo Matejo govorili o čutilih in iluzijah. Videla sem sliko, ki jo imamo tudi v razredu. Za zaključek naravoslovnega dne smo lahko igrali nogomet na igrišču še petnajst min, nato smo se odpravili nazaj v šolo.

Naravoslovni dan mi je bil všeč, ker sem se tam veliko naučila in spoznala, kako pomemben je vid, spoznala sem tudi, da tem otrokom ni lahko in da se morajo veliko truditi.

Lea Šavija, 4. a

Opisala bom prvi naravoslovni dan, ko smo obiskali Zavod za slepo in slabovidno mladino.

Ko smo prispeli, smo se razdelili v dve skupini. Naša skupina je šla v dvorano, kjer smo se pogovarjali, kdo je izumil Braillovo pisavo ali brajico. Poskušali smo napisati z Braillovim strojem svoje ime in priimek. Potem smo si poiskali svoj par. Enemu iz para smo zavezali oči in smo dobili belo

palico (palico za slepe). Prijeli smo se para in odšli ven. Tam smo poskušali teči, nato smo se tudi zamenjali. Odšli smo skupaj v dvorano, kjer smo s prevezami na očeh pojedli malico. Ko smo pojedli, smo skupine zamenjali. Odšli smo v drugi prostor, tam smo si pogledali igre za slepe. Nazadnje smo se odpravili ven, kjer smo se pogovarjali o čutilih. Ker nam je ostalo še malo časa, smo se lahko igrali na igralih, potem smo se vrnili v šolo. Ta dan mi je bil tako všeč, da ga nikoli pozabila.

Iza Zrinski, 4. a

V okviru izbirnega predmeta televizija so nas obiskali ustvarjalci oddaje Infodrom. Naši sedmošolci so se tisto dopoldne prelevili v prave novinarje. Preizkusili so se tako v vlogi snemalcev kot novinarjev. Pred kamero so razmišljali tudi o svobodi novinarskega poklica in poročanja.

ŠOLA V NARAVI

V ponedeljek 13. 3. 2017 smo odšli na tabor. Pred odhodom od doma sem še enkrat preverila, če sem vse spakirala. Ob osmih smo se odpravili na avtobusno postajo. Tam nam je voznik avtobusa pomagal zložiti prtljago v avtobus, ob pol devetih pa smo se odpeljali. Pot je bila nadvse zabavna. V dom, v katerem smo bivali ta teden, smo prispeli okoli desete ure. Vzeli smo prtljago in se odpravili proti vhodu. Nekaj časa smo čakali, nato pa so nas razvrstili v sobe. Imeli smo veliko časa, da uredimo prtljago in oblečemo postelje. Ob dvanajstih so nas učiteljice prišle iskat, naj pridemo na kosilo. Po kosilu smo se preoblekli v smučarske obleke, nato pa smo se odpravili v klet, kjer smo si sposodili smuči, palice in čelade, če jih nisi imel. Dvajset minut čez trinajsto smo v pričakovanju krenili na smučišče. Tam smo se razvrstili v skupine. V skupini, v kateri sem bila jaz, smo se učili osnove. Čas je hitro minil in vrnilo smo v dom. Pancarje, smuči, palice in čelade smo odnesli v klet in se šli preobleč. Nato so nam v učilnici 2 razložili pravila. Sledil je prosti čas in igra v dvorani. Nato je bila večerja, po njej pa smo v sobah pisali dnevnike. Ob pol osmih smo se mi in OŠ Bršljin zbrali v kleti in brali dnevnike. Ob 22.00 so nam učiteljice ugasnile luči, me pa smo se še dolgo pogovarjele. Naslednjega dne je šla Sana zaradi slabega počutja domov. Tega dne smo se na smučišču zbrali ob pol devetih. Tam smo z gospo Barbaro preizkusili krogce. Po eni uri smučanja smo malicali, nato pa še eno uro in pol smučali. Po dopoldanski smuki smo v domu imeli kosilo, nato pa čas, da se spočijemo in pospravimo sobe, ker so ob pol štirih ocenjevali sobe. Kasneje smo v kleti imeli lokostrelstvo. Po večerji smo pisali, nato pa smo brali dnevnike. V sredo smo se na smučišču peljali s sidri, popoldne pa smo se odpravili na pohod. Po večerji ter pisanju in branju dnevnika smo z OŠ Bršljin odpravili na nočni pohod. Spoznali smo različna ozvezdja. V četrtek po kosilu smo imeli

matematično tekmovanje. Po tekmovanju je sledil ogled kmetije, kjer smo spoznali različne stroje in živali. Zvečer po branju dnevnika smo imeli disko. Spat smo šli ob 23.00. Naš čudovit teden šole v naravi se je tako končal. V petek smo vse naše stvari spakirali, po kosilu pa smo se odpravili nazaj v Ljubljano. Ob pol štirih smo se srečno, zdravo in zadovoljno vrnilo domov.

Zala Lisjak, 6. b

ZIMSKA ŠOLA V NARAVI

Z avtobusom smo se pripeljali do doma (Zreče). Po kosilu smo si izposodili opremo in se odpravili na smučišče. Bili sva v 2. skupini. Sprva smo vadili na vlečnici Juniorček, potem pa smo napredovali na Mašinžago in Košuto. Sedežnica je bila zelo zanimiva, saj sva mislili, da se je zataknila, ker se ročka sedežnice ni hotela vzdigniti. Nato sva ugotovili, da sva imeli noge na njej. Učiteljica Snežka je bila zelo prijazna. Prva noč je bila zelo srhljiva, saj sva mislili, da je okostnjak na obešalniku. Udeležili smo se tudi dejavnosti, kot so: lokostrelstvo, naravoslovna dejavnost, cirkuške igre, nočni pohod ... Zadnji večer šole v naravi smo imeli ples ob disco glasbi in se zelo zabavali. Tisa je priporočala Fireball, Nika pa We don't talk anymore. Proti koncu smo bili zelo žalostni, saj smo morali zapustiti dom. Še zdaj se spominjava obiska snežnega parka, kjer smo se zapeljali preko postavljenih ovir. Upava, da bova imeli še kdaj priložnost smučati skupaj.

Tisa Osenar, Nika Paternoster, 6. a

TA VESELI DAN ali SREČANJE ZDRAVIH ŠOL V RADOVLJICI

V petek, 21. aprila 2017, smo se Ajla, Sara, gospa ravnateljica Sonja Šorli in gospa Alenka Plevnik odpravile v Radovljico, kjer so nas prijazno sprejeli na osnovni šoli Antona Tomaža Linhart. Ko smo se vsi zbrali, so nas povabili v zgornje nadstropje šole, kjer smo si ogledali nastope prvošolčkov, Wildart, pevskega zbora in nekaterih osmošolcev in devetošolcev, predstavo o pujsu Trobentaču, plesala pa je njihova folklorna skupina. Po predstavi smo zasedali ob okrogli mizi. Pogovarjali smo se o srednjih šolah in izbirah. Tam smo bili zbrani iz skoraj celotne Slovenije, tako da je vsak povedal nekaj, kar je značilno za njihovo mesto ali vas. Izvedeli smo, da gre večino devetošolcev v gimnazijo ali pa na kmetijsko šolo, ki je značilna v njihovem kraju. Večina, ki živi blizu meje s sosednjimi državami, pa se odloči, da nadaljujejo šolanje v tujini. Po pogovoru smo obiskali župana Cirila Globčnika na Občini Radovljica. Veselo nas je nagovoril in pohvalil osnovno šolo A. T. Linhart. Podaril nam je tudi bone za festival čokolade, nato pa nas je pogostil s sendviči in pijačo. Sledil je ogled Linhartovega trga mimo grajskega parka. Na trgu se je odvijala lectova delavnica, uzrli smo tudi cerkev svetega Petra. Prekrasna panorama nas je navdušila: mogočen Triglav, Sava in izoblikovanost površja. Na koncu ogleda smo se posladkali s čokolado in se zbrali pri drevoredu pri grajskem vrtu ter se skupaj odpravili proti šoli. Tam smo pojedli kosilo, dobili darilo in se poslovili.

Prisotne šole so bile: OŠ Prežihovega Voranca Maribor, OŠ Prežihovega Voranca Ravne na Koroškem, OŠ Veržej, OŠ Bistrica ob Sotli, OŠ Milojke Štrukelj Nova Gorica, OŠ Janka Kersnika Brdo, OŠ Slovenj Gradec, OŠ Trebnje, OŠ KDK Ljubljana in OŠ A. T. Linhart.

Nekaj o šoli: učenci so se izkazali kot zelo prijazni, spoštljivi vrstniki v druženju prek celega dne. Devetošolci so bili dobri

sogovorniki na okrogli mizi in spremljevalci po mestnih znamenitostih, na Občini Radovljica ter na Festivalu Čokolade.

Ajla Kuduzović in Sara Bazjak, 8. a

NOVICE IZ ŠOLSKE KNJIŽNICE

V letošnjem šolskem letu so si največ knjig izposodili učenci iz 2. b razreda, najmanj pa iz 8. b razreda. V mesecu oktobru smo v okviru meseca šolskih knjižnic prvič sodelovali pri mednarodni izmenjavi knjižnih kazalk in sicer z učenci iz Budimpešte na Madžarskem in iz Topolovca na Hrvaškem. V decembru so učenci reševali adventni koledar ugank, pripravili pa smo tudi branje Vandotovega Kekca in s tem obeležili 11. december, mednarodni dan gora.

Obisk knjižnega sejma

Noč v knjižnici 2017

Rastem s knjigo je projekt spodbujanja branja - sedmošolci so letos dobil v dar knjigo Vinka Möderndorferja Kit na plaži. Seveda nismo pozabili na datume, povezane s knjigo in pomembne obletnice književnih ustvarjalcev.

V okviru projekta Naša mala knjižnica nas je obiskal pisatelj in ilustrator Kestutis Kasparavičius iz Litve. Učencem je povedal marsikaj zanimivega, skupaj pa so ustvarili tudi žirafa velikanko.

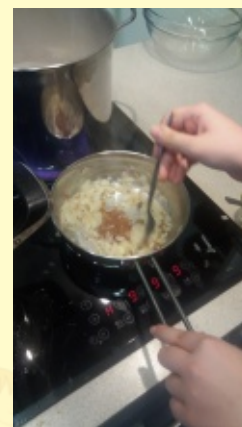
SEJEM V CELJU

V nedeljo zjutraj v marcu smo se z izbirnim predmetom TISK zbrali na železniški postaji. Z vlakom smo se odpeljali do Celja na celjski sejem Altermed, kjer smo na svoji stojnici predstavljali razne izdelke, ki smo jih skuhali sami. Pomagali smo pri projektu Ekošola. Ljudem smo priporočali, naj ne pijejo sladkih pijač in delili vzorčke zdravih domačih marmelad, ki smo jih pridelali v šoli in razne recepte. Naučili smo se iz ostankov hrane pripraviti nove okusne jedi, reciklirati tako hrano kot izdelke, se bolj zdravo prehranjevati. Sprehajali smo se po sejmu in poskušali zdrave jedi, ki so jih pripravili drugi ljudje in si ogledali veliko drugih doma narejenih izdelkov. Na odprti kuhinji sredi razstavišča so naša učiteljica za angleščino ga. Erika in dve učenki skuhale ajdove žgance, kjer so jih obiskovalci lahko tudi poskusili.

CELJSKI SEJEM

Celjski sejem se ukvarja s prirejanjem sejmov in prireditev. Imajo bogato 40-letno tradicijo in so prepoznavni tako v Sloveniji kot tudi v tujini. Organizirajo več kot 20 mednarodnih sejmskih prireditev. Sejme na celjskem sejmišču vsako leto obiše več kot 230.000 obiskovalcev. Na sejem smo se v šoli pripravljale. Ob petkih smo zasedle gospodinjsko učilnico in veselo kuhale marmelado, žgance, pripravile okusne malancane z mletim mesom ...

Tjaša Baša
Elena Kalajdjeska
Elma Dervić, 9. a

PO ČEM SI BOM ZAPOMNILA OSNOVNO ŠOLO?

Šolo si bom zapomnila po naših skupnih dogodkih, lovljenju po hodnikih in prepiranja v razredih. Velikokrat smo učiteljem dvignili pritisk, ampak smo ga znali tudi znižati z neumestnimi šalami :). Pogrešala bom tudi posameznike: Dominika in Denisa po neslanih šalah, Niko in Emo po prijaznosti, Tito po njenem smehu, Nino in Leontino po prepiranju z učitelji, Ajro po organiziranosti, Tilna D. po pretiranem govorjenju in njegovih nelogičnih (po njegovem logičnih) izjavah, Ano in Eleno po norčijah, ki smo jih izvajale ... Pogrešala bom tudi učitelje te šole in si jih zapomnila po vzdevkih, ki smo si jih pridobili v teh 9-letih šolanja na tej šoli.

Sanja Madalanović, 9. a V okviru projekta EKO ŠOLA je vsak razred posadil svoje drevo. Tudi devetošolci, ki letos zapuščajo osnovno šolo.

Utrinki z vaele.

BERITE, BERITE IN SI NAGRADO PRISLUŽITE!

NAGRADNI IZLET- LIPICA, GRADEŽ IN GRAD MIRAMAR

Zelo sem se razveselila, ko sem izvedela, da sem za vztrajno branje knjig za bralno značko prejela nagrado: obisk kobilarne Lipica, ogled mesta Gradež in gradu Miramar. Ob rani uri smo z avtobusom zavili na avtocesto proti Lipici. Najprej smo si ogledali konje, nato pa še zgodovinski muzej. Po malici smo pot nadaljevali proti mestu Gradež v Italiji. Tam smo se sprehodili ob morju in si privoščili kepico sladoleda. Za konec smo obiskali še novoveški grad Miramar, kjer smo se sprehodili po grajskih sobanah in grajskem parku.

Emma Karpe, 9. a

V 9. razredu se potepamo tudi po tujini. V letošnjem šolskem letu smo obiskali avstrijsko Koroško z glavnim deželnim mestom Celovcem in Trst, od koder so tudi fotografije.

RAZISKOVALNA NALOGA

Na začetku devetega razreda smo se trije učenci devetega razreda odločili za izdelavo raziskovalne naloge. Jaz in Alen sva si izbrala raziskovalno nalogo na področju biologije z naslovom Vpliv splošnega počutja na kakovost spanca pri otrocih od sedem do trinajst let. Najina mentorica je bila ga. Ana Košir. Za izdelovanje raziskovalne naloge se lahko učenci odločijo tudi v nižjih razredih. Raziskovalno nalogo lahko izdelava vsak, ki je pripravljen temu nameniti veliko prostega časa in truda. Nekaj učencev se odloči za izdelavo raziskovalne naloge, kasneje pa s tem preneha zaradi pomanjkanja časa ali drugih razlogov. Tudi midva sva želela odnehati, vendar sva se vseeno odločila, da bova nadaljevala. Potrebno je vložiti veliko truda in se soočiti z morebitnimi težavami pri sestavljanju anket, anketiranju, analizi podatkov ali pri teoretičnem delu. Najprej se je potrebno odločiti, kaj želimo raziskati oz. preveriti. Z najino raziskovalno nalogo sva želela preveriti počutje naših učenk in učencev, ugotoviti, kakšna je njihova kakovost spanca ter preveriti, ali med njima obstaja povezava. Preden začnemo z anketiranjem in analizo podatkov, postavimo hipoteze. To je naša domneva oz. predvidevanje o rezultatih raziskovanja. Najine hipoteze so se glasile: »Dekleta imajo boljšo kakovost spanca kot fantje, obstaja tesna povezava med splošnim počutjem in kakovostjo spanca in ta povezava se s starostjo manjša.« Naredila sva načrt za izdelavo same raziskovalne naloge. Razdelila sva si naloge in poiskala ustrezno anketo za poizvedovanje. Anketa je bila v angleščini, zato sva jo prevedla v slovenščino. Če učenec želi, lahko anketo sestavi sam oz. s pomočjo mentorja. Prvi del ankete je preverjal splošno počutje anketiranca (doma, v šoli ... , drugi del pa njegovo/njeno kakovost spanca. Naključno sva izbrala 112 udeležencev, iz vsake generacije 8 deklet in 8 fantov, starih od 7 do 13 let. Anketirance,

Samoocena počutja naših učencev/učenk	Spol			
	fantje		dekleta	
	Aritmetična sredina	Standardni odklon	Aritmetična sredina	Standardni odklon
Skupno dobro počutje	69,01	10,04	67,71	9,29
Telesno dobro počutje	66,85	16,03	63,06	14,12
Čustveno dobro počutje	78,91	13,57	70,87	14,85
Samopodoba	63,31	16,83	61,02	15,91
Družina	69,89	18,83	72,10	17,60
Prijatelji	82,16	14,45	83,15	16,16
Šola	53,42	14,32	58,30	14,49

Samoocena počutja nemških otrok enake starosti	Spol			
	fantje		dekleta	
	Aritmetična sredina	Standardni odklon	Aritmetična sredina	Standardni odklon
Skupno dobro počutje	76,67	8,66	76,83	8,63
Telesno dobro počutje	76,68	13,03	74,43	14,19
Čustveno dobro počutje	82,89	10,67	83,11	11,33
Samopodoba	66,52	18,95	66,68	17,83
Družina	83,58	13,14	84,40	12,85
Prijatelji	78,21	12,78	78,10	13,78
Šola	72,35	12,88	74,10	12,29

mlajše od 11 let, sva anketirala individualno, po potrebi sva jim vprašanja prilagodila/razložila. Anketiranje enega udeleženca je trajalo približno 15 minut. Starejši učenci so anketo rešili sami. Podatke sva analizirala in jih vnesla v tabele in diagram. Pri individualnem anketiranju si moramo vzeti čas za vsakega anketiranca in mu po potrebi razložiti vprašanja, da bi rezultati bili čimbolj točni. Ko končamo z anketiranjem, sledi analiza dobljenih rezultatov. Postavljene hipoteze je potrebno potrditi ali zavrniti. Pri analizi podatkov sva prišla do naslednjih spoznanj: spol nima nikakršnega vpliva na kakovost spanca. S tem je bila najina prva hipoteza zavrnjena. Ugotovila sva, da je kakovost spanca povezana s splošnim počutjem. S tem sva drugo hipotezo potrdila. Ta povezava ni odvisna od starosti. Na podlagi te ugotovitve sva tretjo hipotezo zavrnila. Naredila sva tudi primerjavo z nemškimi otroci iste starosti in ugotovila, da imajo nemški otroci višjo samooceno splošnega počutja kot slovenski. Najino nalogo bi lahko tudi nadgradili s tem, da bi povezavo med počutjem in kakovostjo spanca bolje preučili. Anketo bi razdelili večjem številu učencev in tako dobili podrobnejše rezultate. Lahko bi jo tudi prilagodili višjim starostnim skupinam in jo tako razdelili še srednješolcem. Združili bi dobljene podatke in analizo opravili znova. Po oddaji raziskovalne naloge je nastopil čas zagovora nalog. Ta se je odvijal na OŠ Riharda Jakopiča. Učenci smo bili

razdeljeni v manjše skupine glede na področje, ki smo si ga izbrali. Številčnejše skupine, kot je bila naša (biologija), so bile razdeljene v manjše skupine. V vsaki skupini je bilo okoli 5 učencev ali/oz. parov. Zagovori so potekali pred dvočlansko komisijo. Predstavitve raziskovalne naloge je bila v obliki power pointa. Ta naj bi zajemal ključne podatke, ugotovitve, tabele ... Po koncu predstavitve power pointa nam je komisija zastavila še nekaj vprašanj. Čeprav je bilo izdelovanje naloge dolgotrajen proces in se žal nisva uvrstila na višjo raven tekmovanja, je bila vsekakor to poučna in zanimiva izkušnja, ki nama bo vsekakor prišla prav tudi v bodočem izobraževanju.

Ajra Poljak, 9. a

Koleracija med uporabo in tehničnim poznavanjem digitalne tehnologije

V oktobru leta 2016 so nas poklicali v knjižnico in nam rekli, da lahko naredimo prostovoljno raziskovalno nalogo. Zanimanje mi je takoj poskočilo, ko sem slišal, da lahko pridobimo dodatne točke za srednjo šolo. Z veseljem sem se podal na neznano pot. Odločil sem se raziskovati nekaj v zvezi z računalniki. Odločil sem se raziskati znanje uporabnikov, ker me je ta tema že nekaj časa zanimala. Lotil sem se izdelave ankete in prvih hipotez. Ampak čas je hitro mineval, kar naenkrat smo proslavljali novo leto. V januarju sem dokončal anketo in pričel sestavljati strategijo, s katero bi lahko dobil vsaj 500 anketirancev. Ni bilo možnosti iti od vrat do vrat, zato sem šel na spletne forume in začel deliti linke do ankete vsakemu znancu ali pa prijatelju. Ko se je anketo zagnalo v februarju, sem se lotil teoretičnega dela raziskovalne naloge in pričel iskati podatke. Ampak, kmalu so nastopile naslednje težave, ne na spletu ne v knjigah ni bilo veliko podatkov o tej tematiki. Zato sem potreboval veliko več časa, kot sem pričakoval. In zimske počitnice so kmalu prispele in s tem tudi

datum oddaje. Imel sem podatke in teorijo, sedaj sem moral vse obdelati in napisati v enem tednu. Vsak dan sem vsaj po 8 ur delal raziskovalno nalogo. K sreči mi jo je uspelo dokončati ob pomoči računalničarja in prijaznih učiteljev, ki so me spustili z nekaj šolskih ur. Sedaj pa se je bilo potrebno zopet zatopiti v knjige. Kmalu je bilo potrebno predstaviti raziskovalno nalogo pred komisijo. Tako je nastopil četrtek, ko je bilo potrebno predstaviti raziskovalno nalogo. Trema se je povečala, ko smo se vsi zbrali pred šolo. Vsi smo odšli do določenih učilnic, kjer nas je čakala komisija. Zagledal sem prvo predstavitev in trema je izginila, saj konkurenca ni bila velika. Ko pa je bilo potrebno stopiti pred tablo in predstaviti, se je ponovno vrnila. K sreči sem predstavitev dobro opravil. Kmalu sem izvedel, da grem naprej na državno tekmovanje. Naredilo se je nekaj sprememb in se je raziskovalno nalogo poslalo naprej. 15. maja 2017 je bilo potrebno kreniti v Mursko Soboto na ponovno predstavitev. Že teden prej sem se pričel učiti in pripravljati na predstavitev. 4. 25 je zazvonila budilka, saj je bilo potrebno ob 5. 20 oditi na pot. Med potjo sem se pogovarjal s svojim mentorjem, saj se dobro razumeva. K sreči sem zadnjič

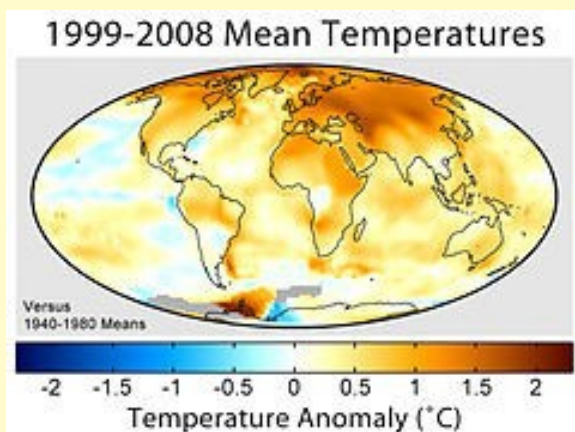

pridobil izkušnje, zato trema ni bila enaka. Predstavitve sem uspešno opravil in krenil na kosilo. 3 ure so minile, da sem izvedel rezultate, ta čas sem izkoristil za učenje. S srečo sem ugotovil, da sem 2. na državnem tekmovanju. Rad se bi zahvalil svojemu mentorju, ker mi je izjemno pomagal in vsem učiteljem in učiteljicam.

Tilen Dragar, 9. a

VESOLJE in GLOBALNO SEGREVANJE

Vesolje je zelo obširna tema. Je zelo veliko, tako veliko, da si ne moremo predstavljati. Poznamo veliko galaksij, zvezd in planetov, vendar so vsa področja zelo malo raziskana. V našem osončju poznamo osem planetov. Po vrsti se razdelijo po oddaljenosti od sonca. To so: Merkur, Venera, Zemlja, Mars, Jupiter, Saturn, Uran, Neptun. V našem osončju pa poznamo tudi planete, ki nimajo toliko mase, da bi jim rekli planet. Imenujejo se

Slika prikazuje temperaturne spremembe v ozračju.

pritlikavi planeti. V našem osončju se nahajajo trije. To so: Ceres, Pluton in Erida. Podrobno bomo pogledali še naš planet Zemlja. Ta je peti največji planet v osončju. Je kamniti planet, kar pomeni, da ima ozračje, kamnita tla in vroče jedro. Zemlja je zaenkrat edini planet v osončju, na katerem lahko živimo. Vendar ga zelo onesnažujemo. Globalno segrevanje je eden izmed vrst onesnaževanja. Preprosta razlaga globalnega segrevanja je, da se v ozračje spušča preveč toplogrednih plinov (ogljikov dioksid), ki ustvarja debelo plast

ozračja, ki zadržuje žarke in ti posledično ogrevajo Zemljo. Globalno segrevanje povzroča veliko škodo: npr. nekdanje veliko jezero Čad je tako izsušeno, da je videti kot sklenjena reka. Vode se naglo dvigujejo, v manj kot 50-ih letih se bo New York čisto potopil, Velika Britanija tudi in na splošno veliko obmorskih mest. Vendar se razvoj industrije veča in posledično terja svojo ceno. V ozračju bo v letu 2050 toliko ogljikovega dioksida, da ne bo več samega propada Zemlje več možno zaustaviti. Same klimatske (vremenske) spremembe se poznajo že danes. V maju je bilo toliko dežja kot redko v aprilu. Današnji politiki zelo nasprotujejo ideji o globalnem segrevanju, vendar če jih zdaj vremenske spremembe ne bodo predramile, prebivalce Zemlje čaka težka preizkušnja. Predpostavil bom primer, v katerem bom dokazal, zakaj politike klimatske spremembe nič ne predramijo. Če žabo postaviš v vrelo vodo, bo takoj skočila ven. Če pa jo postaviš v mlačno vodo in jo počasi segrevaš, bo žaba ostala v vodi. Klimatske spremembe niso le globalno segrevanje, vendar je v nekaterih toplejših krajih topleje kot kadarkoli prej. Če globalnega segrevanja ne ustavimo, bo naš planet propadel. Zato preklopite na obnovljive vire energije, tako se bo vsaj malo naš planet ohladil. Bodite prijazni do našega doma, ker imamo za zdaj samo tega.

Nejc Dogandžič in Marko Šuškovič, 7. a

Viri:

https://sl.wikipedia.org/wiki/Globalno_segrevanje

Ivana Bohinc, 4. a

Andrei Morozov je učenec 8. a, ki je za tekmovanje FIT izdelal in sprogramiral robotsko roko ter vmesnik, s katerim lahko to roko preko spleta krmili kdor koli želi. Posebnost razvitega vmesnika vmesnika je podpora za več uporabnikov. Ker Andrei prihaja iz Rusije in mu je za enkrat še lažje pisati v angleščini kot v slovenščini, njegov prispevek objavljamo v angleščini.

Have you ever given "five" to robot? Or have you ever played with him? I was dreaming about it few years ago, just watching Facebook posts about robots. And after moving to Slovenia and meeting with our school's IT teacher my dream turned into reality! I will never forget that meeting with him, but mostly that dialogue:

"Do you know anything about programming?" (teacher)

"Of course, I know: Java, C and C++, JavaScript, PHP and web design!" (me)

"Oh... Then, what do you want to study?" (teacher)

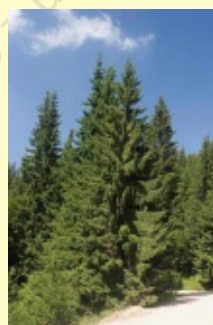
And he's told me about microcontrollers, I've known about them before, but I've never tried it out! After a month, I already went to my first competition in Maribor with small project RoboArm. That competition successfully finished with 2nd place (silver award).

Then after a month my teacher suggested me to go to the forum WebCamp, where I again presented the RoboArm. I got a lot of likes, and some fans.

Next forum of the RoboArm was Mini Maker Faire. Specially for that competition we've

upgraded the RoboArm. It became like automat for gaming, where you need to take candy. That competition wasn't so productive for me, but in the same time I got a lot of fun.

Andrei Morozov, 8. a

SMREKA

Smreka je iglasto drevo. Njena krošnja ima obliko stožca. Sestavljajo jo veje, ki so globoko vpete v deblo. Njeni listi so iglice, dolge od 10 do 25 mm. So zelo ostre in izraščajo na majhnih grbicah. Plodovi so podolgovati storži, ki visijo navzdol. Sprva so zeleni in zelo trdi, kasneje pa rjavi. Med luskami so semena. Skorja debela je rdečkasta in hrapava. Korenine so plitve. Smreka zraste do 30 m in več. Raste v gozdovih do nadmorske višine 2000 m. Cveti od konca aprila do konca maja. V storže se razvijejo ženski cvetovi. Les smreke je zelo uporaben za tramove in pohištvo. Ta iglavec je tudi zdravilen; zelo znana je uporaba smrekovih vršičkov izdelavo zdravilnega sirupa. Smreka spada v družino borovk.

Leon Čerina, 5. b

NAŠI UČENCI IN NJIHOVI KONJIČKI

ELI MLEKUŽ – KLAVIR IN SABLJANJE

Eli Mlekuž obiskuje 7. b razred na naši šoli. Že šest let igra klavir in pri tem neizmerno uživa. Prav tako se ukvarja s sabljanjem. Cele dneve vadi ali pa je na treningih.

Ali se poleg teh dveh aktivnosti ukvarjaš še z čim drugim? Zelo rada plavam.

Kakšen je bil razlog za začetek igranja klavirja? Zelo sem si želela v glasbeno šolo, želela sem igrati flavto, a sem si zadnji trenutek premislila - še dobro!

Koliko časa na dan vadiš igranje? Vadim eno uro na dan.

Ali pri igranju uživaš? Da, vendar je zdaj pred mano težek izpit, zato vadim tudi po več ur.

Zakaj pa si se odločila za sabljanje? Ko sem nehala z izrednim plavanjem, sem se odločila, da potrebujem dodatno zaposlitev, zato sem eksperimentirala s sabljanjem.

Ali hodiš na kakšna tekmovanja v sabljanju? Bila sem 3. najboljša v državi.

Ali ti je kdaj težko uskladiti obe dejavnosti? Če imaš nekaj rad, vedno najdeš čas.

Ali najdeš čas za šolo in prijatelje? Učim se ne, med vikendi se včasih družimo s prijatelji.

Si predstavljaš prihodnost v teh dveh dejavnostih? V resnici si želim dokončati samo srednjo glasbeno šolo, ker se ne vidim v poklicu glasbenika. Sabljanje bom nadaljevala, dokler mi ne bo dovolj.

Si živčna pred nastopom s klavirjem? Nora bi bila, če ne bi bila. Gleda te veliko ljudi in od tebe pričakujejo najboljše, opazujejo te in oči ne odmaknejo od tebe.

Katere skladbe najraje igraš? Najraje igram vse žalostne skladbe, se pravi vse, ki so v molu, še posebej, če so v harmoničnem.

Kaj počnete na treningu sabljanja? Na začetku se ogrejemo, nato naredimo vaje v preži ter začnemo vaditi parade, pri katerih nihče ne uživa. Če smo pridni, imamo včasih borbe. Zmeraj vse zmagam (he he

he). Če treniramo zunaj, lahko tudi tečemo piramide, se pravi pretečemo 10 do 13km.

Katero glasbo pa ti rada poslušáš? Rada poslušam klasiko in včasih pop.

Kaj si po horoskopu? Vodnar, ampak v to ne verjamem.

Najlepša hvala za odgovore, želim ti veliko sreče in uspeha v športu in igranju klavirja.

Kiara Mekič, 7. b

LEA KNEŽEVIĆ - ROKOMET

Lea Knežević je učenka 7. a razreda na naši šoli. Že kar 7 let se ukvarja z rokometom. Zastavili smo ji nekaj vprašanj, da izvemo kaj o njej.

Kaj rada počneš v prostem času? V prostem času se rada ukvarjam z rokometom in včasih se rada družim s prijateljicami.

Kateri je tvoj najljubši letni čas? Moj najljubši letni čas je poletje, ker se zjutraj lahko odpravim na jutranji tek. Občasno imamo tudi priprave.

Kateri šport rada spremljaš poleg rokometu? Včasih se zvečer rada usedem na kavč in si ogledam nogometno tekmo.

Kdo/kaj te je navdušilo za šport rokomet? Že kot majhna sem se igrala z žogami in ko sem po televiziji videla tekmo rokometu, mi je takoj prirasel k srcu.

Kdo je tvoj idol in zakaj? Nikola Karabatič. Ker je najboljši igralec na svetu.

Kateri je tvoj najljubši televizijski kanal? Šport TV.

Katera pozicija si pri rokometu? Srednje, zunanje in levo krilo.

Ali si veliko potovala z rokometom in kam? Da, z rokometom smo se potepali že skoraj po celem Balkanu.

Če bi imela čarobno paličico, kaj bi z njo naredila? Zaželela bi si uspeha pri rokometu in veliko denarja.

Ali ti je všeč tvoj videz? Da, vsak mora imeti dobro samopodobo.

Lina Aloui in Adna Koljić, 7. a

ALEX ZUPANČIČ - RUGBY IGRALEC

Rugby ali ameriški nogomet igrata 2 ekipi s po 15 igralci, včasih so lahko ekipe po 8 ali 7 igralcev. Običajno se igra na travi, lahko pa tudi na drugih površinah, na primer na

pesku, če to ni prenevarno. Namen igre je doseganje zadetkov s polaganjem žoge v polje zadetka in z brcanjem žoge skozi vratnice nasprotnikovega gola nad prečko. Predstavili vam bova našega učenca, ki trenira ta šport.

Ob katerih dnevih imaš trening? V

ponedeljek, sredo, petek.

Koliko časa traja trening? 1.30 do 2.00 uri.

Koliko časa že treniraš? 9 mesecev.

Kaj vse vzameš s sabo na trening?

Kopačke, dres, ščitnik za zobe in čelado.

Ali imate prijaznega trenerja? Da.

Koliko tekem imate na leto? Okoli 70 tekem.

Koliko pokalov in medalji ste že osvojili? 2 pokala in 1 medaljo.

Ali ste zadovoljni s svojimi dosežki in načinom igranja? Da, seveda smo.

Zakaj si se odločil za ta šport? Ker se mi je zdel zanimiv.

Ali ti je sedaj še všeč ta šport? Da. Seveda.

Kako se predstavljaš v vlogi odraslega poklicnega rugby igralca? Kot zelo uspešnega igralca, saj mi gre zelo dobro.

Maja Savić in Karin Tahirović, 7. a

ANA ŠMALC IN JAHANJE

Ti se ukvarjaš z jahanjem, kajne? Res je.

Koliko časa že treniraš jahanje? Od četrtega leta.

Kaj običajno narediš pred jahanjem?

Najprej konja skrtačim, nato ga osedlam ter zauzdam.

Ali že tekmuješ? Ne še, ampak bom začela delati licenco.

Kaj pa moraš narediti, da dobiš licenco za tekmovanja? Najprej moraš narediti dva testa, da začneš delati licenco. Potem pa se lahko odločiš, ali boš delal licenco za dresuro ali pa za preskakovanje ovir.

Kaj pa imaš najraje pri jahanju? Najraje imam delo z živalmi.

Kako si se navdušila za jahanje? Od nekdaj sem imela rada konje, za četrti rojstni dan pa sem prvič jahala.

Ali si že kdaj padla s konja? Ko sem bila manjša večkrat, zdaj pa redko.

Kakšno opremo potrebuješ za jahanje? Potrebuješ čelado, ki je obvezna, uporabljam pa tudi jahalne hlače, škornje, zaščitni jopič ter včasih bič.

Ali počneš še kaj poleg jahanja? Igram tudi kitaro in hodim na verouk.

Komu bi priporočila jahanje? Jahanje bi priporočila tistemu, ki ima rad živali in ga ne motita smrad ter umazanija.

Maša Uhan, 8. b

JUDO - NAČIN ŽIVLJENJA

Judo je moderna japonska borilna veščina, ki se je razvila konec 19. stoletja (formalno ustanovljena okoli leta 1882) iz več japonskih tradicionalnih (t. i. veščine jujitsu). Njen začetnik je Jigoro Kano. Judo je goloroka borilna veščina, ki vključuje borbo stoje in na tleh, mete, padce, vzvode, davljenja, udarcev z rokami in nogami pa judo neposredno ne vsebuje. Tako je na prvi pogled zelo podoben rokoborbi in je v osnovi ena izmed najbolj razširjenih oblik le-te. S svojo sistematično urejenostjo vsebine in vadbe je bil judo začetnik, hkrati pa tudi vzor mnogih kasnejših modernih japonskih borilnih veščin gendai judo. Oseba, ki vadi oz. trenira judo, se imenuje judoist. Učenci, oblečeni v bele uniforme, t.

i. judogije (poenostavljeno v kimone), vadijo pod vodstvom učitelja mojstra, senseja. Kraj vadbe se na Japonskem imenuje dodžo, drugje po svetu pa so to po navadi večje ali manjše splošne telovadnice. Zaradi varnosti pri padcih se vadba vrši na posebnih blazinah t. i. tatamijih. Judo lahko poleg tehnik vsebuje tudi filozofsko plat, tesno povezano z vadbo. Namen juda je tudi v razvoju celega človeka skozi dolgotrajno vadbo, tako v pomenu fizičnega razvoja (zdravje, borba in samoobramba, šport) kakor razvoja razuma, osebnosti in doseganja notranjega miru. S preoblikovanjem v moderni olimpijski šport se je ta del juda ponekod zelo omilil ali celo izginil.

Jaz treniram judo že 8 let in imam zeleni pas. Zelo mi je všeč, ker lahko nekoga vržem in se ne poškoduje.

Marko Šuškovič, 7. a

Badminton

Badminton je šport, pri katerem se uporabljata lopar in pernata žogica iz plutovine. Igra se lahko tudi v parih. Badminton je leta 1992 postal tudi olimpijska disciplina. Veliko ljudi misli, da je badminton lahek šport, vendar to ni res, saj ta šport zahteva zelo dobre reflekse, hitro reagiranje ter predvidevanje nasprotnikovih potez. Igralec badmintona mora imeti zelo dobre reflekse, saj žogica v prvih metrih

lahko preseže hitrost 300 km/h. Že dolgo pred današnjim badmintonom so obstajale igre z loparji in penastimi žogicami. Slike na stenah jam v Indiji prikazujejo, da so že pred 2000 leti tam igrali podoben šport, pri katerem so uporabljali sploščene kose lesa za loparje in majhne lesene žogice, v katere so bila zataknjena kurja peresa. V najzgodnejši obliki so ga igrali že v Antični Grčiji. Na Japonskem so v 16. stol igrali podobno igro, imenovano Hanetsuki. Igra je dobila ime po dvorcu angleškega vojvode Beauforta, na katerem je bila predstavljena. Prvo tekmovanje je bilo organizirano leta 1899.

Obstaja več vrst badmintona:

-Beachminton: pojavil se je leta 1997. Igra se ga na pesku. Pri njem se uporablja žogico, ki je manj občutljiva na veter.

-Speedminton: speedminton je uvedlo nemško podjetje Speedminton GmbH. Pri njem se uporablja lopar, podoben loparju za squash in žogica, ki se imenuje speeder, ki je bolj odporna proti vetru.

-Blackminton: je verzija speedmintona, ki se jo igra v temi. Igralce in žogico se vidi zaradi fluorescentnih trakov in barv.

Jon Češnovar, 7. b

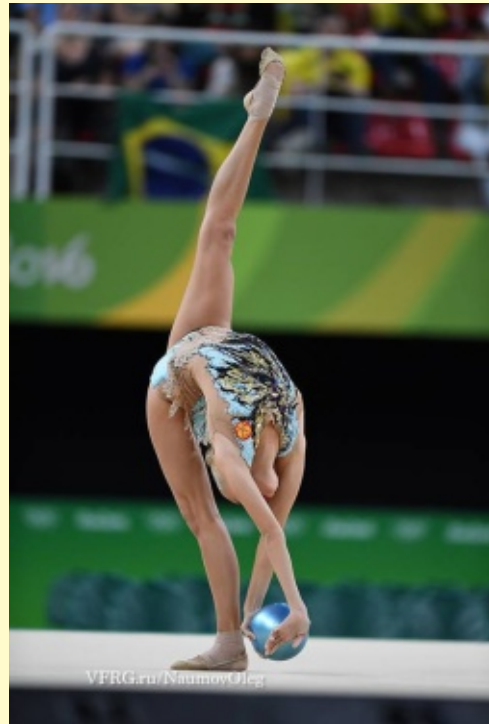

YANA KDRYAVTSEVA

Hm, kdo bi lahko bila Yana?

Yana Kudryavtseva prihaja iz Rusije, kjer se je rodil tudi ta šport, ki ga je trenirala. To je ritmična gimnastika, v njej je bila odlična. Skoraj na vseh tekmovanjih je odlična zlata. Tekmovala je tudi na olimpijskih igrah, kjer ji je ki padel na tla in je bila prav tako odlična srebrna. Njena trenerka je še vedno najboljša trenerka na svetu. Yana je vedno tekmovala z Margarito Mamun in to ni pica. Margarita Mamun je tudi iz Rusije, celo v isti dvorani trenirata v različnih klubih. Margarita je bila na olimpijskih igrah zlata. Yana in Margarita sta zelo dobri prijateljici, govori se, da imata celo skupnega psa. Yana je imela med sezono poškodovano koleno, prav tako ga je imela tudi Margarita, takrat so se tudi druge tekmovalke poskusile prebiti na stopničke. Na stopničkih ponavadi vidimo Rusinje. Poznamo več kategorij: mljaše deklice, deklice, kadetinje, mladinke in članice, ki imajo najtežje vaje. Pri mladinkah so ponavadi na stopničkih poleg Rusinj tudi Madžarke, a se takrat »pokurijo«. To pomeni, da takrat naradijo take stvari, da se pregrejejo in potem ne morajo nadaljevati v članicah. Yana je vzornica veliko puncam, na primer Aji Jerman Bukovec, Anji Mavrič in še veliko drugim. Veliko klubov oziroma punc poskuša biti tako uspešne kot ona. Zato poskušajo osvojiti te elemente, ki jih ona vadi. Trenirala je veliko let. Mogoče pa bo kdaj postala takšna trenerka. Tako lahko postane najboljša trenerka na svetu. Morda bo kmalu kakšna punca tako dobra kot ona. Čeprav ona ni moja vzornica, mi je zelo všeč.

Anja Gregl in Nikolina Bojić, 5. a

NAŠI ZIMSKI PRVAKINJI

ILKA ŠTUHEC

Ilka Štuhec je naša slovenska alpska smučarka. To zimo je bila v izjemni formi. Primerjati smo jo začeli z neverjetno Tino Maze. Rodila se je 26. oktobra 1990 v Slovenj Gradcu. Zdaj je stara 26 let. Ilka je vsestranska alpska smučarka. Nastopa v vseh različnih alpskih disciplinah. Najboljša pa je v hitrih disciplinah, čeprav je dobra tudi v tehničnih. Na najvišji ravni tekmuje od leta 2007. Doma je v Mariboru, kjer je članica tamkajšnjega SK Branik Maribor. Njen osebni trener je Grega Koštomaj. Leta 2007 je postala tretja slovenska svetovna prvakinja za Matejo Svet in Tino Maze.

ZAČETKI

Ilka Štuhec je na svetovnih mladinskih prvenstvih osvojila tri zlate medalje, leta 2007 v slalomu in kombinaciji ter leta 2008 v smuku. V svetovnem pokalu je debitirala 17. marca 2007 na slalomu v Lenzerheidu, ko je odstopila.

SVETOVNI POKAL

8. marca 2008 je z 22. mestom prismočala na smuku v Crans Montani do svojih prvih točk. Svoj najboljši rezultat je dosegla na superveleslalomu leta 2013 v Beaver Creeku, ko je bila četrta. V sezonah 2008/09, 2009/10 in 2010/11 zaradi težav s poškodbami ni veliko tekmovala. 7. marca 2015 je bila na smuku v Garmischu peta.

OLIMPIJSKE IGRE 2014

Štuhec je nastopila na olimpijskih igrah v Sočiju leta 2014 in v smuku zasedla 10. mesto, v superveleslalomu pa trinajsto.

NEVERJETNO USPEŠNO LETO 2017!

Ilka Štuhec je kot šesta slovenska smučarka osvojila mali kristalni globus za zmago v eni od disciplin svetovnega pokala. V ženski konkurenci je to uspelo še Tini Maze, Špeli Pretnar in Mateji Svet.

Štuhec je v kombinaciji osvojila 240 točk za prvo, drugo in tretje mesto. Res ji lahko čestitamo.

NEKAJ O NJEJ!

Njena višina je: 1,72 m.

Njena teža je: 72 kg.

Njeni starši so:

MAMA: Darija Črnko.

OČE: Igor Štuhec.

Njene discipline so: smuk, veleslalom, kombinacija, superveleslalom.

Tamara Njenič, 7. b

NEVERJETNA TINA MAZE

Tina Maze se je rodila 2. maja leta 1983 v Slovenj Gradcu. Je najuspešnejša slovenska alpska smučarka v svetovnem pokalu. Je ena izmed šestih smučark, ki so zmagale v vseh petih disciplinah in ena od treh, ki jim je to uspelo v eni sami sezoni. V svoji smučarski karieri ima 26 zmag. Velja za aktualno olimpijsko prvakinjo v smuku in veleslalomu, v sezoni 2012/13 pa je postala skupna zmagovalka svetovnega pokala. Je tudi prva slovenska dobitnica zlate medalje na zimskih olimpijskih igrah (Soči: smuk, 2014). Šestkrat je bila izbrana za slovensko športnico leta. Maja 2015 je objavila, da vsaj za eno leto zapušča aktivno športno pot, 7. januarja 2017 je na veleslalomu za Zlato lisico nastopila na poslovljni tekmi.

Adna Jusufagić, 7. b

TRI SESTRE

Nekoč so živele tri sestre. Živele so z očetom v zelo velikem gradu s tremi mostovi. Najstarejša je bila Ana, srednja je bila Eva in najmlajša Ivona. Ana je imela dolge črne lase in rjave oči. Eva je imela rjave lase in rjave oči. Ivona je imela zlate lase in modro zelenkaste oči. V daljni deželi sta živela v gradu kralj in kraljica, ki sta imela prelepega princa. Vse tri sestre so se hotele poročiti z njim. Princ je trem sestram rekel, naj gredo po zdravilno rožo za očeta. Tista, ki jo prinese, se bo lahko poročila s princem. Sestre so vzele vsaka svojega konja in se odpravile na pot. Ivona je dobila najmanjšega konja, Iskro. Nekaj časa je jezdila, ko je zagledala ogromno jezero s krokodili. Iskra je začela hitro teči in pojavila so se ji krila. Ivona je z Iskro letela nad jezerom in skoraj bi padla med krokodile, zadnji hip jo je Iskra rešila. Prileteli sta na visok hrib, kjer je rastlo veliko rož. Iskra je zavohala zdravilno belo rožo z zlatimi bleščicami. Ivona je odtrgala rožo in jo odnesla kralju. Kralj je popil napoj iz rože in ozdravel. Ivona in princ sta se poročila in živela srečno do konca svojih dni.

Anja Savić, 3. a

DEŽEVNA GOPSA

Glili in Glal sta odšla v deželo, kjer je vladal dež. Kosovirja sta se čudila, ker je v deželi neprestano deževalo. Odločila sta se, da izvesta, zakaj dežuje. Odpravila sta se do gospe Zofke in jo vprašala, koliko časa že dežuje. Povedala jima je, da dežuje od takrat, ko je v mesto prišla gospa z rdečim dežnikom, oblečena v bluzo vijoličaste barve in tančico čez oči. Odšla sta in začela iskati gospo. Opazila sta jo na stojnici s paradižniki. Izvedela sta, da obožuje paradižnike. Odločila sta se, da nastavita past za deževno gospo. Slišala sta jo, kako nesrečno godrnja, da ji je doma zmanjkalo paradižnikov. Jezila se je, ker jih tudi branjevka ni imela več. Takrat sta se Glal in Glili počasi sprehodila mimo nje s polnima žlicama paradižnikov. Deževna gospa je v hipu odtrgala enega in ga pojedla. Zelo so ji bili okusni, zato je hotela odtrgati še enega.

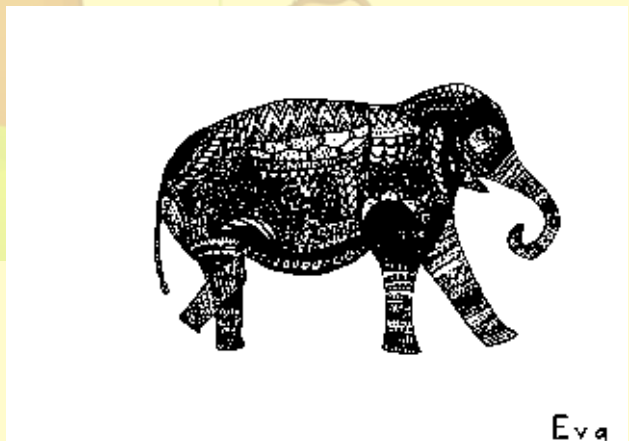
Takrat sta Glal in Glili pognala svoji žlici, pa je gospa zdirjala za njima. Vodila sta jo do reke. Tega ni opazila, zato je padla vanjo. Dežnik pa je ostal na bregu. Kosovirja sta ga opazila in ga nesla h gospe Zafki. Prelomila ga je na pol in takrat je posijalo sonce. Zofka se jima je zahvalila, Glal in Glili pa sta usmerila svoji žlici proti severojugovzhodu. Deževno teto je reka odnesla iz mesta in pristala je na sredini oceana. PREGOVOR: Kdor drugemu jamo koplje, sam vanjo pade.

Ivana Bohinc, 4. a

VOJNA Z OPICAMI IN S PTIČI

Grdavž in Grdavževka sta bila mož in žena. Drug drugega nista imela rada, saj sta se vedno prepirala. Nekega dne sta za kosilo hotela ptičjo pito, ampak je nista dobila, ker so jim to opice preprečile. Tako sta vzela svoje puške in začela vojno med opicami in ptiči. Opice in ptiči so to slišali in so se nemudoma začeli pripravljati. Nastopi prvi dan. Grdavž in Grdavževka jih začeta streljati. Opice in ptiči se niso dali in res so kakšnega od njih zadeli (strelivo je bila omaka). Drugi dan. Grdavž in Grdavžka sta naslednji dan s seboj prinesla še kavč. Opice in ptiči so to zagledali. Ptiči so se skrivoma spravili za hrbet in to sta takoj videla in začela streljati. Na srečo niso zadeli nobene ptice. Ampak ptiči so ju zadeli. Tretji dan. Že tretji dan so si želeli, naj bo vojne konec pod enim pogojem. Ta pogoj je bil, da Grdavž in Grdavžka nikoli več ne bosta jedla pit iz ptičev. Strinjala sta se. Tako se opice in ptiči ter Grdavžu in Grdavžki postali prijatelji in živeli v miru.

Ajdin Mujakić, 4. b

Eva

Eva Lipič, 5. b

MAMI

Mami moji rožo sem dala,
lepo je dišala kot ona sama.
Ta moja mami me včasih preseneti,
takrat jo brž hočem objeti.

Mami zame čudne vzdevke ima,
ker sem njena mala rožica.
Mami sanje uresničila mi je,
zato vem, da rada me ima.

Rada, rada, rada jo imam zelo,
zato jo stisnem prav močno.
Moja mami rada me ima,
objema me in me crklja.

Iza Zrinski, 4. a

Hugo Škofic, 3. a

PESEM O MENI

Ime mi je Ivana,
sem vedno zaspana,
se rada igram
in risati znam.

Obožujem vse rože
in ne morem iz svoje kože,
da ne bi pekla sladice
in hrustljavih vam pic.

Ivana Bohinc, 4. a

POMLAD

Pomladni cvetovi zabrsteli so,
listje na drevesih zazelenelo je.
Pomladni metuljčki poleteli so,
pomladno vzdušje popestrili.

Punčka na travnik je stopila,
pomladnega metuljčka ulovila.
Metuljček poletel je
in punčko sabo vzel.

Umihana Bečić, 4. a

RIBA

A ta riba
včasih kar šiba.
Je majhna in velika,
tudi slastna ali pa krasna.
To je ta riba,
iz katere je nastala rima.

Anja Jugović, 6. b

Ivana Bohinc, 4. a

MIŠKA

Moja majhna miška,
je velika za dva rižka.
Rada se smeji,
tudi ko glava jo boli.

Nima rada semena,
da ne bolijo jo kolena.
Velikokrat se ukvarja s športom,
pa tudi z lotom.

Je svetovna prvakinja
in plemiča rojakinja.
Njena sovražnica je mačka,
ki ime ji je ime tačka.
Midve najboljši prijateljici sva,
skupaj čaj pijeja.

Nikolina Bojić, 5. a

ZA LISTOM

Za listom je list.
Za njim je še en manjši list.
Za še manjšim listom
je še en list,
najmanjši list.
Na njem pa piše, da te imam rad.

Alan Dizdarević, 5. a

LIMONA

Limona ni dobra kot bombona.
Polna je vitamina C, ker nam
se za zdravje gre.

Raste v Indiji, Španiji in še
kje, ker smo mi v Sloveniji
dobri ljudje.

Emin Hodžić, 4. a

JESEN

Poletje se poslavlja,
jesen nas že pozdravlja,
poletno srajčko slači,
jesensko jopico oblači.

Krošnja si nadene
listja rjavega,
ki se sveti v soncu,
kakor zlata kronica.

Hladen veter prisopiha,
listje odleti,
z njim zemljica pokrije,
saj celo zimo spi.

Lana Dežman, 4. a

KOŠARKA

Na košarko zamudim
in trenerja razjezim,
koš zadanem in se posnamem,
zadanem še tri
in žoga mi po tleh zleti,
trener se razjezi.

Naja Dogandžič, 4. a

Trajče Krstevski, 3. a

URA

Ura tik taka,
ura beži
in ko je odmor,
me razveseli.
Ura je dolga,
ura je kratka,
a meni je prav sladka.

Neli Židan, 4. a

NOGOMET

Ne bom več nogometa igral
raje bom kakšno knjigo prebral.
Ne bom več žoge po igrišču lovil,
raje se bom za puncami podil.

Nogomet je igra za neke druge čase,
zdaj se bom raje zaprl vase.
Ne bom več igral in sodnika poslušal,
raje se bom v šolo pogнал.

V šoli se igram in zabavam
nogometa ne igram, ker to ni moja stvar.
Vse, prav vsem se bom uprl,
ker je nasprotni igralec
gol enkrat na mene podrl.

Anes Alibabić, 4. b

Marko Bilandžič, 3. a

SPOR V HLADILNIKU

(Kdo je boljši?)

Nekoč so iz trgovine prinesli kranjsko klobaso in salamo. Klobasa je rekla: »Kako si majhna in okrogla, ko te ljudje pojedjo, so še vedo lačni. Ko mene pojedjo, so siti. Sedaj je salama odgovorila: »Mene lahko narežejo poljubno in niso več lačni.« Naenkrat se oglasi por: »Tako sta grdi. Poglejta mojo lepo listje na glavi. Tako sem lep in zelen!« Oglasijo se še mini hrenovka, solata, jabolko ... Nekaj časa so se vsi prepirali in ugibali, kdo je boljši. Kar naenkrat se oglasi droben

Tija Štukelj, 5. b

glasek iz kota hladilnika. To je bil košček česna, ki je rekel: »VSAK JE ZA SVOJE DOBER.«

Lara Paunović, 4. a

DETEKTIVKA POVEČEVALNO STEKLO – REŠEN PRIMER IZGINULIH MAČK

Draga detektivka Povečevalno steklo, res se vam zahvaljujem za toliko rešenih sumov. Lp, gospa Povečevalka!

»Uh, res ne vem, zakaj še nisem oddala pisma?« se je objokano kregala Povečevalka. Odločila se je, da bo poklicala. A se ni oglasila. Tako je Povečevalka sklenila, da jo bo sama obiskala in ji oddala pismo. »Oh ne, kje je moj maček! Tudi mojega ni!« je vse kričalo po ulici. Ta krohot je slišala tudi Povečevalka. Hitro je stekla do Mačkopanca. »Kje si bil včeraj ob osmih?« »Bil sem, mmm, doma.« O, pa še nekaj, jaz ne lovim mačk, le olupšujem jih. Detektivka je s povečevalnim steklom pregledovala njegovo hišo. »Aha! Prva sled!« To so mešane dlake. Misli, da imam pravega osumljenca. Odpravila se je do Mačopotca. »Kje si bil včeraj?« »Jaz!? Nikjer.« Hm! AHA!!! Soba, polna kletk. Vse mačke so tu! Počakaj ne more biti Mačopotec, če v njegovi hiši ni niti ene dlake v Mačkopančevi pa polno. »Aha! Že vem, kdo je bil. Veste tudi vi? Bil je Mačkopanec.« To je naredil včeraj ob osmih. Vzel je vse mačke in jih odnesel domov, a ni želel, da bi ga odkrila. Zato je odnesel mačke v Mačopotcevo hišo. Primer zaključen. »O, najprej moram odnesti vse mačke lastnikom.«

Tija Gartner, 4. b

PEVKA

Ne bom, ne bom več pevka!
Ne bom več avtogramov dajala
ne bom se na oder prikazala!
Prav res!
Vsem, prav vsem se bom uprla,
saj publika me je nadrla.

Neli Hadžić, 4. b

ODHOD V NEZNANI KRAJ

Nekega dne je živel deklica po imenu Salome. Rada se je odpravila na sprehode s svojimi prijatelji. Tako jo je mahnila na pot s prijatelji: Mašo, Kristjanom, Ajdinom, Anesom in Manuelo. Hodili so in hodili in padli v luknjo, kjer je bilo grmovje. Znašli so se v svetu sladkarij, kjer nikoli ne zmanjka sladkarij. Tam so bili en mesec in pol, a to še ni bilo vse. Vsem so zgnili zobje, razen Salome. Salome je bilo dovolj. Predlagala je, da se vrnejo domov. Doma ni nihče več jedel sladkarij, saj jih je ta izkušnja izučila. Tako so živeli srečno do konca svojih dni.

Mihaela Musić, 4. b

ČUDEŽNO DREVO

Nekega dne je deček Jan na stojnici kupil semena. A to niso bila navadna semena, bila so čudežna semena. Kasneje jih je šel domov posaditi. Pripravil je lopato, semena in vedro vode. Izkopal je luknjo in semena posadil. Zalival jih je in zalival. Zrastlo je drevesce. Drugi dan je Jan videl čudežno drevesce. Bil je presenečen, ko ga je zagledal. Roke si je dal od začudenja na obraz in ta je postal rdeč. Na drevesu so rasli bomboni, lizike in žvečilni gumiji. Jan je sklenil, da povabi svoje prijatelje. Ti so kasneje prišli in skupaj so jedli sladkarije. Prijatelji so skoraj vsak dan prihajali k Janu.

Amanda Bektešević, 3. a

Derja Hadžiahmetović, 3. a

TOM IN ČAROBNO DREVO SLADKARIJ

Nekega dne je fantek Tom zagledal stojnico, na kateri je bila tabla z napisom "ČUDEŽNA SEMENA". Tam mu je stara branjevka prodala nekaj semen. Tom je doma pripravil lopato, vedro vode in vrečko čarobnih semen. Nato je izkopal luknjo, vanjo dal seme in zalil. Vsak dan je hodil gledat, kako raste rastlina. Seveda ni vedel, kaj bo zraslo. Nekega dne je bilo na mestu, kjer je seme posadil, malo drevesce. Tom se ga je neznansko razveselil in ga hitro začel zalivati. Nato je iz malega drevesca zrastle gromozansko drevo in na njem so rastle lizike, bomboni, sladoledi ... Tom je bil zelo začuden in hkrati vesel. Zakričal je: "Kaj zaaa?" in obstal. Tako je odšel napisat vabila, da bi s prijatelji pojedli sladkarije. Prijatelji so prišli in nabirali sladkarije. Kričali so: "Sladkarije, sladkarije!" In tako se konča ta zgodba.

Hugo Škofic, 3. a

GOSAK POLDI

Pred davnimi časi je živel prav poseben gosak po imenu Poldi. Strašansko se je bal vode. Živel je v tričlanski družini. Imel pa je tudi prav posebne prijatelje, ki niso bili gosaki ali goske, ampak žaba po imenu Živka, muha Miša in riba Zdravka. Prijatelji so mu hoteli pomagati, da se ne bi več bal vode. Žaba Živka mu je naročila, naj z njo skoči v vodo. Poldi je poskusil, vendar se je pred vodo ustavil. Nato mu je muha Miša rekla, naj jo lovi, ko bo letela nad vodo. Poldi je poskusil in se znova ustavil pred vodo. Nazadnje pa mu je riba Zdravka naročila, naj jo lovi, ko bo plavala. Opozorila ga je, da je zelo spolzka in jo bi težko ujel. Poskusil je in eno nogo pomočil v vodo, a jo je hitro umaknil na suho. Prijateljem se je zdelo, da je Poldi napredoval in odšli so vsak v svoj dom. Doma so se Poldi, njegova mama in oče domenili, da gredo čez sedem dni na sprehod ob ribniku. Na žalost je to poslušala podlasica Zofka, ki ni marala Poldija, njegove družine in njegovih prijateljev. Podlasica Zofka je po poti ob ribniku nastavila pasti. Gosja družina se je držala

dogovora in odšli so na sprehod. Na srečo je bil oče gosak tako pameten, da je opazil pasti in rekel, da ne bo sprehoda, če ne bodo odplavali na drugi breg ribnika. Poldi je vedel, da mora plavati in odločil se je, da bo pogumen. In uspelo mu je. Preplaval je ribnik. Prišli so tudi njegovi prijatelji in vsi so bili zelo veseli. Žaba Živka je bila tako vesela, da je z jezikom mahala po zraku in po nesreči pojedla muho Mišo. Na srečo je Poldi pravočasno nežno kljunil žabo, da je odprla usta in s tem rešil muho Mišo. Podlasica Zofka si je obljubila, da nikoli več ne bo nadlegovala Poldija, njegove družine in njegovih prijateljev. Vsi so srečno živeli do konca dni.

Mia Petek, 3. a

TRIJE DETEKTIVI RAZIŠČEJO PROBLEM IZGINULEGA SONCA

"Harry, Harry! Vstani že, jutro je!" je Harryja zbuval Ron, ki je bil že dolgo pokonci. "Ron! Ni še jutro! Ali ne vidiš, da je zunaj še tema?" je v odgovor zazelhal Harry. Toda ura je bila že deset, za soncem pa še zmeraj ni bilo sledu. Tedaj je v spalnico pritekla Hermiona. Gledala je na zapestno uro. "Fanta, ura je že deset, sonca pa še zmeraj ni!" se je čudila. "Ah, dajta no! Ura še ni ..., ura je že deset!" je še Harry pogledal na zapestno uro. "Ta problem pa moramo nujno rešiti! A najprej se bom malo odpočil in prebral Preroške novice." Hermiona in Ron sta se spogledala in sedla poleg Harryja. Skupaj so prebirali preroške novice. Harry se je vedno bolj mrščil: "Zakaj ta Brentslllovka piše članke le o meni?!" se je jezil. Rita Brentsell je bila namreč novinarka, ki je pisala grde in neresnične stvari o Harryju. Tedaj je Ron na zadnji strani opazil reklamo: "V trgovini Lučarna dobite luči, ki svetijo tako močno kot sonce. Stanejo samo 5,80 €." "Hej, preberita si reklamo na zadnji strani!" je vzkliknil Ron. Harry in Hermiona sta jo prebrala, Hermiona je malo pomislila, nato pa rekla: "Aha! To trgovino pa poznam." Harry se je spomnil, da ne smejo hoditi ven iz gradu. "Ampak pokrijmo se z nevidnim plaščem," in so odšli. Ko so prišli do trgovine, so šli skozi okno v klet. Bila je tako svetla, da so si morali pričarati zelo močna sončna očala. Opazili so, da je vir svetlobe

... "Pomanjšano sonce?!" je vzkliknila Hermiona in si pričarala sončne rokavice. Še bolj je pomanjšala sonce in ga spravila v vrečko. "Ampak kako bomo sonce spravili nazaj na nebo?" se je spomnil Harry. "Ah, vidva sploh ne pogledata tal. Nista videla, na kaj je bilo privezано sonce? Na vrvi! Torej ga le spustimo v zrak!" se je razjezila Hermiona. "No, pa dajmo! Tri, štiri, zdaj!" je vzkliknil Ron in sonce je bilo spet na svojem mestu.

Maša Lah, 4. a

LUČ (po vzoru Trapastih zgodb Kestutisa Kasparavičiusa)

Spet je jutro in luč se je prižgala in čez dve minuti spet ugasnila. In to je življenje luči. Živi dolgočas. Med tem slavni kuli vsak dan riše, piše in podobno. Luč bi mu prav privoščila, da bi se zlomil, saj je njeno življenje nezanimivo, njegovo pa slavno.

Neli Hadžić, 4. b

IZGUBLJENA NOGAVICA

Nekega deževnega večera je potrkalo na vrata, kjer je živel slavni detektiv Billy. Pred vrati je stala obupana ženska, ki je potrebovala njegovo pomoč. Ime ji je bilo Roxana. Usedla se je na kavč in začela pripovedovati zgodbo o izgubljenih nogavicah. On pa jo je le poslušal in strmel vanjo. Pripovedovala je, da ji že več let izginjajo nogavice. Kadarkoli opere umazano perilo, vedno manjka ena nogavica. Billy se je odločil razrešiti primer. Oblekel si je plašč, nataknil detektivsko čepico in v roke vzel lupu. Prišel je v Roxanino stanovanje in začel iskati sledi. Pot ga je pripeljala do pralnega stroja. Odprl ga je in videl, da iz njega prihaja svetloba. Ko je vtaknil glavo vanj, da bi bolje videl, ga je v trenutku posrkalo v špranjico. Prišel je v drug svet. Tam je bila lepa pokrajina in močno sonce brez oblačka. Na hribčku je zagledal mogočen grad. Potrkal je na grajska vrata, ta so se sama odprla. Vstopil je in na tleh zagledal vse polno nogavic, na prestolu pa je zagledal malega zelenega možicija, ki se je na ves glas krohotal. Skočil je s prestola in pobegnil v temo. Detektiv je vzel svojo lupu in hodil po njegovih stopinjah. Prišel je do vrat, jih odprl

in na sredi zagledal čarovnika Konamija. Vprašal ga je, zakaj krade nogavice. Čarovnik mu je odgovoril, da jih krade zeleni možicelj. Povedal mu je še, da tudi njemu nagaja, vendar ga nikakor ne more ujeti. Detektiv se je spomnil rešitve. Podaril mu je svojo lupo, s katero bo čarovnik z lahkoto ujel zelenca. Čarovnik pa je v zameno zakrpal luknjo v pralnem stroju. Čarovnik je dan zatem ujel možiclja, Billy pa je tako rešil problem in Roxani prinesel celo vrečo manjkajočih nogavic.

Kristijan Kocmur, 4. b

Kako se je znašel pav v Pavčku

Punčka Iva ni nič kriva,
a vseeno v »skrivati« se skriva!
Njeno skrivanje je mojstrovina,
a ne skriva se edina.

V stari sliki lik je skrit,
v kitari izgubljen je kit,
po reki pluje stari rek,
a medved spet prebavlja med.

Radirko moraš imeti rad,
plastenka je cel svet za plast,
in tako naprej, se ni potrebno bat',
da vsem gre rima, pesem v slast ...

Morda le delfin – ostane vedno fin ...
a pav je Pavčku za spomin ...

Alina Sofija Potisk, 4. b

NA MESTNEM TRGU V DRUŽBI POVODNEGA

MOŽA

Sem sveže zaposlena delavka v etnološkem muzeju. Že od malega sem hrepenela po tem poklicu. Samo osebje deluje prestižno in sproti se moraš dokazovati. Šef v meni vidi velik potencial, kot je sam rekel, zato mi je dodelil izziv. Odpraviti se moram v sam center Ljubljane, natančneje na Mestni trg. Tam naj bi se dogajal velik raj, na katerem se je s tako imenovanim Povodnim možem vrtela vihrava Urška. Balado sem si prebrala, vendar se mi v mislih poraja vprašanje. Kako

Vid Gorup. 1. b

bi se vse nadaljevalo, če ne bi plesalca zavila v vodo.

Danes je moj drugi dan v Ljubljani. Pot do sem je bila dokaj utrujajoča, zato si zvečer nisem privoščila ogleda Mestnega trga. Nocoj se bom, ko se stemni, podala proti Mestnemu trgu in si ga podrobneje ogledala. Del mesta je od daleč kar žarel. V daljavi si lahko slišal zvoke dobrega druženja in ulične glasbe. Na Mestnem trgu se je odvijal ples, kakšno naključje. Ljudje so se vrteli po plesišču, zato sem se jim pridružila tudi jaz. Vsaj trikrat sem zamenjala soplesalca. Ljudje tam so bili zelo odprte osebnosti. Po slabi uri sem v bližini točilnega pulta ozrla mladenko brez soplesalca. Sedela je na barskem stolčku, ko so ji oči kar naenkrat zažarele. Zdelo se mi je, da strmi vame, ampak je pravzaprav strmela v postavnega mladeniča, ki je stal za mojim hrbtom in me v naslednjem trenutku vprašal za ples. Plesala sva valček. Med plesom sem znova in znova vračala pogled k mladenki, ki je osamljeno sedela na stolčku. Njen izraz na obrazu je prikrivala plast ošabnosti. Ozrla sem se k soplesalcu, ki se mi je zdel zelo nenavaden. Vsakič, ko sva se zazibala pod ulično svetilko, sem lahko videla njegove vlažne lase in rahlo zelenkast obraz. Čez nekaj minut me je presunilo, da sem na sredini Prešernove balade in da plešem s Povodnim možem, kateri bi zdaj plesal z Urško, če se jaz ne bi vmešala. Nisem hotela spremeniti balade. S soplesalcem sva se vrtela in vrtela, dokler se nisva privrtela do Urške. Z njo sva izvedli kratko in neopazno menjavo.

Medtem ko sta Urška in Povodni mož plesala, sem ju ves čas opazovala. Kar naenkrat sta se med plesanjem čedalje bolj oddaljevati od samega plesišča in jaz sem jima sledila. Prišla sta do brega Ljubljance. Naredila sta zadnji obrat, ko je Urški gleženj rahlo podršel po bregu navzdol.

Gledala je naravnost v njegove nenavadne oči, zajela dih ter se s širokim, z rdečilom poudarjenim nasmehom nasmehnila Povodnemu možu.

Brina Gajšek, 8. b

ZMAJ IZ KRAŠKE JAME

Na začetku 16. stoletja, ko na svetu še ni bilo sodobnega orožja, sva v majhni vasi na Krasu živela Matej in jaz. Bila sva nadvse dobra prijatelja. Oboževala sva viteške dvoboje, branje knjig in seveda pustolovščine. Življenje v vasi je potekalo lepo, a tudi v strahu. Bali smo se zmaja iz kraške jame.

Nihče ni vedel, kje stoji ali leži ta jama. V starih zapisih je pisalo, da moraš mimo gozda umrlih, skozi temačno jamo in prečkati mogočno reko. Tako naj bi se znašel tam.

Tako sva se nekega poznega poletnega dne z Matejem odločila, da pojdeva ubit zmaja. S seboj sva vzela vse, kar sva sama iznašla. To sta bili najini kovinski čeladi, lokostrela in seveda meča. Ravno sva se odpravljala in ustavil naju je vaški kovač. Podaril nama je voz in dva konja. Eno uro sva potovala in naletela na prvo oviro, dočakal naju je gozd umrlih. V njegovi notranjosti so bivali precej neprijetni stvori. Bolj v notranjost sva bredla, bolj srhljivo se nama je zdelo vse skupaj. Naposled sva le prikoralaka do konca. S pečine se nama je prikazalo obzorje. Matej je v daljavi opazil nekaj temnega, naletela sva na drugo oviro: temačno jamo. Na robu jame sva sklenila, da pokukava vanjo brez konjev. Med spuščanjem v jamo sva opazila, da je dno osvetljeno. Zaupala sva občutku in stekla skoznjo. Navdušena sva bila, saj sva hitro prispela do konca. Pred nam se je prikazala zadnja ovira, mogočna reka. Prečkala sva jo s pomočjo starega hloda. To

je bil težak podvig, Peter je skoraj padel v reko.

Čez dve uri sva uzrla cilj. Vstopila sva v jamo in jo takoj ucvrla nazaj, saj naju je zmaj s svojim ognjem pregnal ven. Bil je rdeč, ogromen ter zelo nenavaden. Začela sva ga obstreljevati s puščicami. Uspelo mi ga je zadeti v eno oko in ga oslepiti. S poškodovanim očesom ni videl desne strani, zato sem izkoristil priložnost ter mu meč zapičil v predel, kjer je imel srce. Od bolečine je zakričal in padel na bližnje drevo. Vrnila sva se v domov, v najino vasico, in razveselila vaščane z odlično novico. Vse sva presenetila, saj so dvomili v najin uspeh. Nauk naše pustolovščine je, da četudi si majhen ali suhljat in vsi dvomijo vate, lahko uspeš.

Lovro Bratun, 7. a

Tija Štukelj, 5. b

DOMAČA NALOGA

Domača naloga,
je taka nadloga.
Napisati moram pesem,
saj nisi resen.

Rime oblikujem,
in zraven obupujem.
Če pesmi ne naredim,
lahko še cvek dobim.

Tilen Totter, 4. a

Lana Dežman, 4. a

POMLAD

Ko pomlad je prišla,
sta se zima in vihar razšla.

Pomlad tako je čudovita in lepa,
je čisto brez greha.
O, le zakaj ta pomlad ni večna?

Anja Jugović, 6. b

RAČKA

Nekaj majhnega,
nekaj luškanega,
tam v vodi plava.

Grem bližje in
še bližje in zmeda!
O, saj ni nič čudnega,
tam v vodi račka gleda!

Anja Jugović, 6. b

Sara Njenjić, 1. b

POT

Pot ni dolga kakor noj
in ne vleče repka za seboj.
Pot se zvija kakor kača,
res je dobra ta pogača.

Pot me pelje do pomola
na poti tja doleti me smola.
Smola ne prava,
pač pa tista iz rokava.

Prišla sem na cilj,
tam spim ob reki Nil.
Pot me je peljala v mali raj,
tam prespim in grem nazaj.

Katarina Davidović, 5. a

Lara Paunović, 4. a

KAOS

Sandra Tričić, 7. a

Bil je svet, daleč od našega, drugačen kakor naš. Ovijala ga je siva meglica in nanj ni posijal niti en žarek svetlobe. Njegova zemlja je bila siva in pusta, v njej ni vzklijo nobeno seme. Reke so bile celo leto suhe, prebivalci surovega planeta niso dobili niti kapljice vode. Edino, kar je ta planet ohranjalo pri življenju, je bilo mogočno drevo. Velik, košat, prekrasen hrast. Bitja, ki so živela na tem okrutnem planetu, so hrastu, ki jim je dajal hrano ter vodo, tako rekoč življenje, vsak dan pripravljala obrede, ter ga posvetno častila. Velikemu drevesu je to ugajalo in za nagrado je svetu podaril čisto, kristalno reko ter žareče sonce. Prebivalstvo je bilo zelo navdušeno. Vsak sleherni dan so uživali v soncu in vodi, kar ob svojih barakah. Ni jim bilo treba več hoditi k staremu hrastu in to mu je jemalo življenjsko moč. Drevo se je počasi posušilo in ko je dokončno preminilo, se je sonce oddaljilo in reka je poniknila v globoko podzemlje. To je bil konec tega sveta. Bitja so jokala, se držala za glavo, kričala in zganjala kaos. A niso opazila majhnega poganjka, ki je štrlel iz ostankov mogočnega hrasta. Mali poganjek se je majal z vetrom in počasi rasel. Nihče ga ni opazil zaradi prevlade kaosa. Bitja so se sama obsodila na stradanje in propad. Nihče ni opazil kot bilka tankega poganjka z žametnimi listi ter velikim pomenom za svet.

Eli Mlekuž, 7. b

Slovenia,
Little but the most beautiful,
Of them all,
Visitors come and see,
Energy and all the rivers,
Nearly green,
Irresistible forests, mountains and sea,
A place where you can find me.

Brina Gajšek, 8. b

SLOVENIA

Slovenia is my country
that's where my home is.
Is the most beautiful country
of my heart.

I love the sea, the rivers,
the hills and valleys.
Our nature is magnificent,
there's much to see and to do.

Slovenia, I don't know where your
beauty comes from,
but I know,
I'm happy at home.

Ana Šmalc, 8. b

CRUEL REALITY

We are living in this huge mess
in which everyone is blinded by success.
There is nobody we can trust,
first world problems are not being
discussed.

Many people are spoiled,
tough and hard-boiled.
They know if they would have spoken,
their hearts would get broken.

Being heartbroken is the reason main,
why they are afraid of feeling the pain.
We don't even dare to care.

Abandoned dirty house is a home for a
waif,
non of us is really safe ...
What i'm trying to say,
is that our world lost its colours and
turned gray.

So dont be a nit
and do something about it!
Because if we only watch and sit,
the cruel reality will hit.

Nina Baškovec, 8. b

ČASOVNI STROJ ME JE POPELJAL ...

Neko soboto smo se z družino odpravili na kosilo k starim staršem. Prišli smo prezgodaj, zato sem skočila v hlev pogledat svojega najljubšega konja. Ker je bil hlev zelo umazan, sem se odločila, da ga malo očistim. Stopila sem do lope, da bi vzela vile in metlo. Stopila sem vanjo in zagledala veliko omaro, ki se mi je zdela nenavadna. Omara se je zatresla in odprla so se njena vrata. Iz radovednosti sem stopila vanjo, takrat pa so se vrata zaskočila. Opazila sem gumbe in začela pritiskati nanje. Omara se je začela tresti in spuščati nenavadne zvoke. Čez nekaj trenutkov se je omara umirila in odprla so se vrata. Ko sem stopila iz lope, je bila okolica drugačna. Najprej sem opazila, da je hlev večji in pred hlevom je bila kočija. Opazila sem tudi, da je hiša starih staršev drugačna. Pred hišo pa ni bilo našega avta. Stekla sem do hiše in hotela odpreti vrata. Takrat pa je iz hiše stopila gospa in me vprašala, kaj želim. Vprašala sem jo, kje so moji starši, vendar me je začudeno gledala in vprašala, če sem se zgubila. K hiši je prijezdil gospod na velikem črnem konju.

Adelina Dizdarević, 1. b

Alina Mujičić, 5. b

Tudi gospoda sem vprašala, ali je kje videl moje starše in kje je naš avto, ki je bil parkiran pred hišo. Oba sta me začudeno gledala in se spogledovala. Vprašala sem ju, ali si lahko sposodim telefon, da bi poklicala starše. Vprašala sta me, kaj je avto in kaj je telefon. Takrat se mi je posvetilo, da sem v nekem drugem času, tudi njuna oblačila so bila nenavadna. Opravičila sem se jima, ker sem ju zmotila in hitro stekla nazaj v lopo, v omaro. Začela sem pritiskati gumbe in omara se je spet začela tresti. Po nekaj trenutkih se je tresenje umirilo. Ko sem stopila iz lope, sem si močno oddahnila, saj mi je bilo vse znano. Pred hišo je stal naš avto in iz hiše je ravnokar stopila mami. Vzela sem metlo in se odpravila proti hlevu. Konji so me veselo pozdravili in čistila sem, dokler me niso poklicali na kosilo. Nikomur nisem dogodka omenila, saj mi ne bi nihče verjel. Ker me je zanimalo, v katerem obdobju sem bila, sem starega očeta vprašala, če ima kakšne slike njegovih starih staršev. Po slikah sem prepoznala njegove stare starše. Bilo je zanimivo doživetje.

Ana Šmalc, 8. b

VAMPIRJEV UGRIZ

Bilo je neke čudne nenavadno meglene noči v Seattlu. Srhljiv večerni hlad je kar rezal v kosti in medla svetloba uličnih svetilk je metala grozljive sence. Hitel sem domov in ubiral bližnjice po ozkih temačnih uličicah. Noge so me strašno bolele in moja največja želja je bila topla postelja in Netflix. Potem ko sem v eni izmed ulic skoraj pohodil podgano, sem še pospesil korak. Po petih minutah hitre hoje sem zaslišal nekakšen pridušen krik. Zatekel sem v nasprotno smer krika in zaslišal zelo tih šum. Zazdelo se mi je, da sem s koticom očesa opazil nekaj belega. Neverjetno hitro sem se obrnil in zagledal bitje, podobno človeku, ki je z velikim zanimanjem tiho strmelo vame. Bitje je bilo veliko lepše od najlepšega modela. Imelo je kot marmor belo gladko kožo in bilo je neverjetne postave. Po bujnih

Sergej Saveljič, 5. b

rjavih laseh sem spoznal, da je ženska. Nisem se je mogel nagledati, a nekaj v meni me je spravilo beg. Sunkovito sem se obrnil in zatekel stran od lepe ženske. Še preden sem naredil nekaj korakov, je stala pred mano. Hinavsko se mi je nasmehnila in z nadčloveško hitrostjo zakročila okoli mene. Nato je upočasnila korak in si me lahko ogledovala. Malo se je zamislila in še preden sem se lahko odzval, je zatekla proti meni in na vratu sem začutil pekočo bolečino. Zaslišal sem pereč krik in spoznal, da prihaja iz mojih ust. Potipal sem se po vratu in na mojo roko je prekrila topla kri. Celo telo me je strašansko peklo in zakričal sem. Nato sem padel na mrzla ulična tla. Zaslišal sem žvrgolenje ptic, hojo živali, dihanje vsakega živega bitja. Zaslišal sem cepetanje mravelj, oglašanje jelena. Moj nos so preplavile številne vonjave. Zavohal sem potok, listje, zemljo, veliko nepoznanih vonjav in ... kri. V tistem trenutku sem sunkovito odprl oči. Spoznal sem, da se mi je izboljšal tudi vid. Videl sem mikroskopsko majhne stvari in veliko drobnih detajlov. Kmalu sem se zavedal, da ležim na gozdni jasi. Vstal sem in zajel zrak. Moje nosnice so zadrhtele in spet sem zavohal kri. Z neverjetno hitrostjo sem skoraj drsel skozi gozd in sledil vonju. Žeja me je izjemno pekla v grlu. Počutil sem se, kot da je to edina stvar, za katero živim. Čez nekaj trenutkov sem med bujnimi drevesi zagledal pumo. Zarenčal sem in bil v sekundi pri njej. Hitro sem jo zgrabil za vrat in puma je hkrati

Julija, 1. r

s šapo udarila po meni. Udarec je bil kakor mali pih in v naslednjem trenutku sem vanjo zasadil ostre zobe. Moja usta je prekrila kri. Bila je topla, okusna in bolečina v grlu je izginila. Kri me je navdala s srečo.

Denis Mohorič, 8. b

Rene Karpe, 8. b

NI BILA TETA MICKA

Ko sem bil še otrok, sem živel pri mojem stricu na deželi. Bilo je prvo leto po vojni, star sem bil enajst let. Starši so nam pripovedovali, da je zvečer nevarno hoditi zunaj, ker hodijo okrog raztrgani vojaki, pa tudi kakšen požrešen medved, čarovnice, divji možje pridejo ven iz gozda in te ugrabijo. Tega smo se zelo bali, zato smo bili ob mraku doma.

Enkrat pa me je stric poslal v sosednjo vas, ki je bila daleč kakih petnajst minut hoje, da mu prinesem šest lesenih škafov. Te je še z drugo leseno robo (rešeta, sita, brente, kuhalnice in lesene žlice) nosil prodajat v

Tija Marinčič, 3. a

mesto, da je tako dobil nekaj denarja, ki smo ga potrebovali za nakup soli, sladkorja in cikorije, iz katere so nam kuhali temnorjavo kavo, ki smo jo pili ob koruznih žgancih. V tisti družini, kjer so izdelovali škafe, je bilo veliko otrok. Igrali so se z lesenimi odpadki in oblanci, ki so nastali pri izdelavi. Seveda sem se jim pridružil. Iz njih smo naredili hiše, cerkeve, ceste, drevesa - cele vasi.

Bližala se je noč, jaz pa sem bil še vedno tam. Hitro sem se moral posloviti in odnesti škafe stricu. Naložili so nam jih na hrbet z nekakšnimi optami. Zloženi so bili eden v drugega. Temu se je reklo kanon. Bil je težak, saj je bil visok tako kot jaz. S tem kanonom na ramenih sem se hitro napolil k stricu domov. Pot me je vodila mimo gozda in njiv. Med njivami je bila globoko zarezana pot. Rekli so ji kolovoz. Jaz nisem šel po njem, ampak kar ob njem, tako se mi je zdelo bolj varno. Bilo je že precej temno. Strah me je bilo in sem začel teči. S tistim kanonom na ramenih sem sopihal, da je kar teklo od mene. Neskončno sem si želel, da bi zagledal kakšnega človeka. In kakšna sreča! Tam, v kolovozu sem zagledal neko senco. Aha! To bo pa sosedova teta Micka, ki rada hodi okrog ponoči, sem pomislil. Saj sem vedel, da je vedno bolj temno oblečena in ima na glavi ruto zavezano na štucko. Tista senca je bila pred menoj le še kakih deset korakov. Spodobilo se je pozdraviti, vedel pa sem, da teta Micka bolj slabo sliši. In sem na ves glas zakričal: "Dober večer, teta Micka!" Tista "micka" pa je, namesto da

bi odzdravila, nič kaj prijazno zarenčala. Slošal sem kakor: aoauuuu moorr, mr-mr. Joj, medved! Ucvrl sem jo, kolikor so me nesle noge, škafi so udarjali, kot bi tolkel na bobne in hitro sem bil na stričevem dvorišču. Odvrgel sem tisto robo z ramen in zadihan obležal. Od strahu sem bil premočen od potu po celem telesu. Stric Lojze je prišel iz hiše in rekel: "Samo da si prišel, lahko bi te bil pojedel!" Potem pa ženi v hišo: "Francka, lej, Jožek je prinesel vse škafe. Daj, sleče naj hlače, ti mu jih pa operi, do jutra bodo suhe."

Dogodek je bil napisan po pripovedovanju mojega soseda, g. Jožeta Cente.

Tija Marinčič, 3. a

Mia Petek, 3. a

Jaz v deželi knjig

Nekega dne sem se igral v svoji sobi. Kar naenkrat (neopazno) je moja najljubša knjiga poletela z moje mize. A to sem hitro opazil. Tekal sem in tekal, nenadoma pa se je odprlo okno. Knjiga je odletela, jaz pa sem

skočil in pristal na njej. Čez nekaj časa sem bil v deželi, kjer je bilo ogromno knjig. V tej deželi je bila velikanska knjižnica. Knjiga se mi je izmuznila. Mislim, da je knjiga ušla v knjižnico. Odšel sem v knjižnico. Bile so ogromne police s knjigami, ki so jih urejale neke magične živali. Ta bitja sem vprašal za pobeglo knjigo. Bitja po imenu goblini so jo videli in pokazali, kam je šla. Videl sem nek kelih in se ga prijel. S knjigo sem pristal v svoji sobi.

Žan Lisjak 3. b

Dežela igračarija

Nekega dne sem imel zelo razmetano sobo. Mama mi je rekla, če ne pospravim sobe, ne smem iti ven. Nato sem našel čarobno palico in zamahnil z njo. Soba se je samodejno pospravila in lahko sem šel ven. Zunaj so me čakali Luka, Svit in Jaka. Nekoliko kasneje sem našel štiricikel. Na njem je bil listek z napisom: Kdor najde, obdrži. Jaz sem bi prvi, drugi je bil Luka, tretji Svit, četrti pa Jaka. Začeli smo se peljati, kar naenkrat pa nas je posesal teleportal. Prispeli smo v deželo igračarijo. Tam smo se igrali. Svit in Jaka sta igrala nogomet, Luka in jaz pa sva igrala šah. Ko smo se naveličali, smo odšli. Atiju sem za darilo prinesel zelo hiter avto na daljinca, mami robota, ki počisti stanovanje, sestrici novo kolo, sebi pa Lego Minstorm robota. Vsi so se zelo razveselili.

Maj Abbas Jokhadar, 3. b

Sandra Tričić, 7. a

KAJ VSE JE MAMA?

Moja mama je ena sama
in vedno bo moja mama.
Moj sonček ali oblak,
vedno je tam, ne glede kakšen sem jaz.

Krega ali pohvali,
to je moja zlata mami.

Zjutraj z nasmehom me zbudi,
zvečer pa vsa zaspana v posteljo hiti.
Jaz ji pomagam pri perilu,
ona meni pri berilu.

Moja mami lika, pere
in takrat se nič ne dere.
Zna me vedno nasmejati,
to je moja zlata mati.

Žiga Denac, 4. b

MOJ OČE – MOJ PRIJATELJ

Moj oče dela, se ukvarja s športom,
za nas skrbi, ljubi mamo in svoje
otroke.

Zelo pridne so njegove roke.

Ob njem mi vedno je toplo,
s srcem svojim naše srčke greje,
da duša se nam smeje.
Vsem nam na pomoč vedno prihiti,
zato dobro se nam zdi,
da takega očka imamo mi.

Lea Šavija, 4. a

Umihana Bečić, 4. a

Ivana Bohinc, 4. a

PAPAGAJ

Doma imam papagaja,
kateri mi ves čas nagaja.
Zjutraj, ko sonce pokuka na plano,
takoj naredi galamo.

Dom mu je kletka,
kaj kletka, prava palača,
po kateri se vleče kot jara kača.
V kletki čeblja,
in ko ga iz kletke spustim,
ves dan po stanovanju frfota.

Ponoči bi jaz rad spal,
a on bi se rad igral.
Ta moj papagaj je res prava pojava,
da me že kar boli glava.

Luka Miletić, 4. a

MAČEK IN MUCA

MAČEK: Danes je nadvse lep dan.
 MUCA: Prav imaš,
 MAČEK: Zleziva na drevo.
 MUCA: Pa dajva!
 MAČEK: Pomagaj mi!
 MUCA: Kaj pa je? Ojoj!
 MAČEK: Pes me vleče za nogo!
 MUCA: Jaz ga bom zmotila, ti pa se mu poskušaj izogniti!
 MAČEK: Kaj boš govorila, ti si ..., ne prekinjaj me, muca, super pogumna mačka.
 MUCA: Ti si najprijaznejši maček na celém svetu.
 MAČEK: Hvala enako.
 MUCA: Pojdiva na vrh drevesa!
 MAČEK: Pa pojdiva!
 MUCA: Ali bova zaspala?
 MAČEK: Pa dajva.

Lea Šavija, 4. a

Umihana Bečić, 4. a

Anel Osmanović, 4. a

MAČEK IN MUCA

MAČEK: Si videla tistega psa, ki se potepa po ulici?
 MUCA: Seveda!
 MAČEK (prestrašeno): Joj, kako me je strah!!!
 MUCA: Mene tudi!
 MAČEK: Kaj naj narediva?
 MUCA: Skrila se bova.
 MAČEK: No, jaz sem se te rešil, ko te je tisti pes lovil.
 MUCA: Brez tebe jaz ne bi bila več živa. Jaz sem tudi tebe rešila tistega psa.
 MAČEK: Zakaj ti mene hvališ, ko pa jaz moram hvaliti tebe?
 MUCA: Ti si junaški rešitelj psov!!
 MAČEK: S skupno močjo sva si rešila življenji!
 MUCA: Jaz sem tebe rešila, ti pa mene.
 MAČEK: Nehaj se prerekati!
 MUCA (prestrašeno): Poglej, zopet se nama bliža tisti pes!!!
 MAČEK: Joj! Splezajva na drevo, tako nas ne bo ujel.
 MUCA: Pa dajva!

Umihana Bečić, 4. a

LETO 5000: ILLUMINATI

Bil je čisto navaden dan. Ravno sem odhajala iz šole in poslušala glasbo na avtobusu. Nenadoma smo se ustavili in ljudje so začeli kričati. Vsi so tekli ven iz avtobusa in preden sem se zavedala, se je v avtobus zaletel v avto s polno hitrostjo. Bila sem edina v avtobusu in takoj sem se zavedala, da je to teroristični napad. Nič več nisem morala narediti.

Malo kasneje sem se zbudila iz dolge kome. Zelo sem bila zmedena, saj nisem vedela, kaj se dogaja. Do mene je prišel moški, ki je izgledal normalno, vendar je imel oblečeno dolgo belo obleko. Pojasnil mi je, da so me našli zmrznjeno v starem laboratoriju ter me odmrznili. Sprva sem mislila, da se šali, potem pa sem ugotovila, da govori resnico. Povedal mi je, da se piše leto pet tisoč in da svetu vlada klan, ki se imenuje Illuminati. Za ta klan sem seveda že slišala, vendar si nisem mislila, da obstaja. Pojasnil mi je, da dela v skupini, ki se bori proti temu klanu. Povabil me je v njegovo skupino, ki se je imenovala God Is All oziroma skrajšano GIA. Malo sem premislila in sklepala, da so se vse teorije zarote uresničile. Ta gospod me je peljal do vodje te

Matevž Lah, 1. b

Lana Dežman, 4. a

skupine, ki mi je povedal, da so v vesolju odkrili čuden predmet, ki izgleda kot nekakšen super-projektor. Sklepala sem, da projektira vesolje, ker je bila to tudi ena izmed teorij zarote. Vodja mi je zaupal in povedala sem mu svoj sklep. Bil je navdušen in me nadredil v njegovo pomočnico. Pokazal mi je tudi razvoj tehnologije in najnovejša letala, ki dosežejo hitrost svetlobe. Ob polnoči pa se je zgodil napad. Prišli so ljudje Illuminatija ter me ugrabili, ker sem imela preveč dobre ideje. Predvidevala sem, da ima Illuminati kamere povsod. Peljali so me do glavnega, ki se je zdel kot nekakšen hologram. Ugotovila sem, da je imel šef GIA prav o projekciji in če bi uničili ta hologram, bi se mogoče uničil tudi glavni iz Illuminatija. Malo po tej ideji so prišli nekakšni roboti, ki so me odvedli v sobo in me priključili na napravo, ki mi je bila zmožna brati misli. Vendar, zgodila se je čudna stvar. Naprava mi ni mogla brati misli in to je glavnega zelo razjezilo. Najbrž, ker je lahko brala misli le hologramom. Takrat pa

Lana Lampič Merzel, 4. a

so vdrti v stavbo ljudje iz GIE, ki so me rešili in odpeljali nekam v globine morja. Skovali smo načrt, da uničimo projektor. Naslednji dan smo se z veliko vesoljsko ladjo odpeljali daleč v vesolje do projektorja. Nanj smo nato vrgli veliko atomsko bombo, na katero je bila ladja odporna. Projektor se je razpočil in vsi na ladji so se razblinili v milijone slikovnih pik.

Ostala sem samo jaz v ničemer. Bila sem edin pravi in zadnji človek. Vse kar se je zgodilo, je bilo projektirano in to mi nikakor ni šlo iz glave.

Maša Uhan, 8. b

NEVIDNI ČLOVEK

Na nedeljsko dopoldne me je na kosilo poklicala naša stara in čudaška soseda. Vedno sem sumila, da kuha čudne napoje in se ukvarja s čudaškimi rečmi. Pri njej sem velikokrat opazala nepoznane rastline in trave neobičajne barve.

Pojedla sem kosilo in ponudila mi je čaj. Skeptično sem ga popila, se zahvalila in se odpravila. Prišla sem domov se zleknila na star kavč in prižgala televizor. Izbrala sem si film, a sem zaspala že po prvih oglasih. Sredi noči me je zbudila tresavica, ki se je razlegla po mojih nogah. Ugotovila sem, da sem še zmeraj na kavču in se prestavila v posteljo. Sklepala sem, da me je mrazilo, ker nisem bila pokrita. Zavila sem se v odejo in zaspala nazaj. Zjutraj me je zbudilo mamino panično klicanje mojega imena. Že spet sem ji odgovorila, a ona me je še vedno panično iskala po sobi. Vstala sem in se postavila

pred ogledalo. Nisem opazila ničesar. Ugotovila sem, da sem nevidna. Vse sem pojasnila mami. Iskala sem razlog za mojo nevidnost in prišla do sosedinega zvaraka, ki mi ga je včeraj ponudila. Danes nisem šla v šolo, saj me je mami odpeljala k zdravniku, misleč, da mi bodo tam lahko pomagali. Tam so jo napotili na psihiatrijo, saj so menili, da se ji je zmešalo. Nihče nama ni verjel, zato sva počasi obupavali. Odpravili sva se do naše sosede. Priznala je, da mi je zmešala zvarek. V svoji plesnivi shrambi je začela iskati zdravilo. Rekla je, da njen namen ni bil, da postanem nevidna, ampak da bi se le malo umirila. Bila sem namreč zelo živahen otrok. Urok se ji je ponesrečil in nastal je zvarek za nevidnost. Pojedla sem zdravilo in vrnila sva domov.

Zvečer sem v postelji razmišljala o dnevu, ki je bil za mano in sklenila, da bi mi nevidnost včasih prišla še kako prav.

Tinkara Konjačič, 8. b

Luna Pekez Pavlekovič, 1. b

BOMBONI

Bomboni so sladki, lepi, lepljivi,
trdi in barvni, celo upogljivi.
Bomboni so veliki in mali,
tako so dobri, da ob njih bi sanjali.
Bomboni so eni in edini,
dišijo pa po domači toplini.

Žiga Mohorič, 4. a

KAKTUS

V suhi puščavi živi,
nam z bodicami grozi.
Včasih v lonec ga presadimo,
skozi okno gleda, kadar spimo.

Ne rabi vode veliko,
na mesec kakšno piko.
Rad ima vroče poletje,
zima pa ni tako doživetje.

Na njem lahko zraste roža,
večino časa je ta roža.
So različnih velikosti in oblik,
ne hodijo v trgovino Kik.

Tereza Pečnik, 5. a

Lara Paunović, 4. a

PODZEMLJE

Podzemlje je staro in strašno,
včasih zanimivo, včasih pa dolgočasno.
Rad se igram kot beli dan,
rad imam, ko se sam igram.

Ko kopat grem, si kramp vzamem
in se zamejim,
tako poteka naveden dan,
podzemlje je najlepši dan.

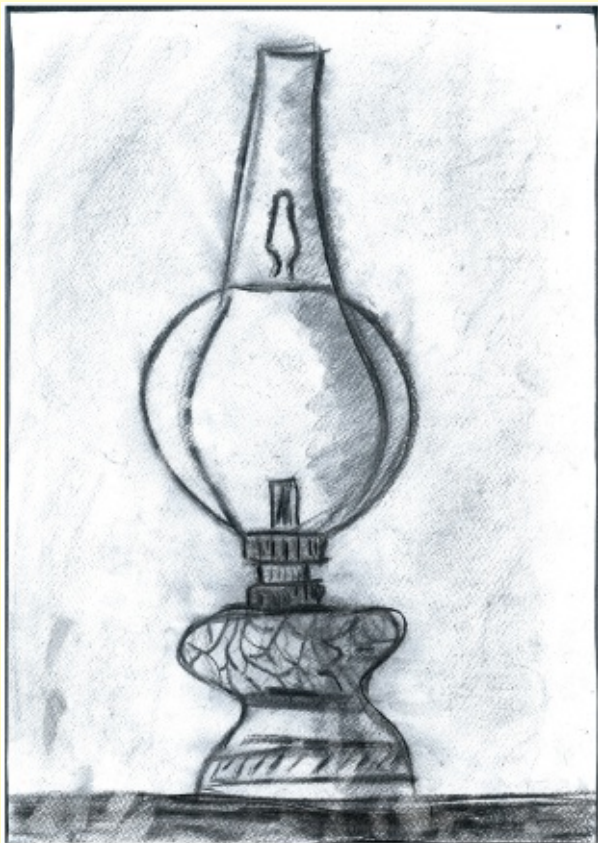
Martin Božič, 6. b

Neli Židan, 4. a

Emin Hodžić, 4. a

Lea Šavija, 4. a

Morje

Morje je veliko in strašno,
kdaj pa zanimivo.
Ker nikoli ne veš,
kaj tam boš našel.

V morju je veliko živali,
nevarnih in varnih.
Najdeš lahko tudi kaj zanimivega,
ali pa tudi ne.

Lahko se izgubiš,
lahko greš na otok,
ali pa se potapljaš.

Robert Krizmanič, 6. b

PASTIRČEK

Nekoč je živel pastirček. Bil je zelo reven. Imel je čredo ovac in koz. Mama mu je umrla. Oče pa je na trgu prodajal mleko in volno. Ko je pastirček odrasel, je dobil pet otrok. Žena pa mu je kmalu umrla. Ko je nekega dne hodil po gozdu, je naletel na starčka. Ta mu pravi: »Zdravo. Tebe pa sem že videl.« Pastirček ga je le začudeno opazoval in rekel: »Res? Jaz pa sem reven in si ne zapomnim veliko.« Starček pa se je nasmehnil: »Jaz ti lahko pomagam. Dal ti bom 20 kosov kruha. Doma ga najprej odlomi, potem pa ga pojej!« Izginil je. Ko je pastirček odhajal domov, si je rekel: »Le zakaj bi poslušal starčka, šel bom k trgovcu in nakupil koruzo. Šel je k trgovcu in kruh zamenjal za koruzo. Doma so koruzo pojedli.

Naslednji dan je šel spet v gozd. Spet je srečal starčka. Starček ga je grdo pogledal in rekel: »Vem, da si kruh zamenjal za koruzo in me nisi poslušal. Veš, kaj bi se zgodilo, če bi me poslušal?« Pastirček se je začudil: »Le kaj bi se zgodilo, če bi te poslušal?« »Ne vem.« Starček mu je odgovoril: »Bil bi bogat. Ko kruh nalomiš, iz njega pride pet evrov.« Pastirček ga je prosil, da mu da še dvajset kosov kruha. Starček je pristal in mu dal dvajset kosov kruha. Pastirček je tekel domov. Dobro novico je povedal svojim otrokom. Otroci so se začudili in ga sumničavo premerili. Ko pa je kruh nalomil, so mu verjeli. Iz kruha je namreč prišlo pet evrov. Sedaj je bila tudi pastirčkova družina bogata, saj je starček dal pastirčku še več kosov kruha. Pastirček in njegova družina so od zdaj naprej živeli srečno do konca svojih dni.
Konec!

Tahire, 4. b

ČAROBNI SVINČNIK

Nekega dne sem imela zelo veliko domače naloge. Ni se mi dalo pisati, zato sem uporabila čarobni svinčnik. Kje sem ga dobila, pa boste kmalu izvedeli. Z babico sva odšli na sprehod. Sprehajali

sva se ob Ljubljani. Naenkrat se je v grmu nekaj zableščalo. Šli sva pogledat, kaj se tako blešči in zagledali dobro vilo. Prosili sva jo, če nama izpolni tri želje. »Da,« je rekla vila. Babica si je zaželela, da bi v tistem trenutku vozila kolo in v rokah držala šopek travniških rož. Jaz pa sem premišljevala in se spomnila na nalogo, ki sem jo imela. Zaželela sem si čarobni svinčnik. Poslovili sva se od vile in odhiteli domov. Nalogo sem naredila v trenutku. Bila je brez napak, saj je čarobni svinčnik napisal vse sam.

Tia Kudra Bajc, 5. b

POČITNICE V LEGOLANDU

Pisal bom o vikendu v Legolandu. Upam, da boste tako dogodivščino doživeli tudi vi. Z družino smo vstali že ob 3.30. Lepo smo se uredili in šli do avta. Vozili smo se približno 6 ur. Prečkali smo slovensko-avstrijsko in avstrijsko-nemško mejo. Med vožnjo smo se večkrat ustavili. Ob 10. uri smo parkirali avto in najeli hišico. Z bratom sva takoj zdrvela proti vhodu. Plačali smo vstopnino in odšli noter. Zabavali smo se približno tri ure, nato pa odšli v restavracijo na kosilo. Obiskali smo veliko vlakcev, ladij, voženj in celo kino. Prespali smo v hišici v stilu Egipta in Indiane Jonesa. Naslednji dan smo še enkrat odšli na razne vožnje in v Lego trgovino. Dan je minil zelo hitro, saj smo bili popoldne že doma. Ta vikend je minil hitreje kot sem mislil. Tudi vi morate poskusiti.

Vid Verstovšek, 5. b

NAUČIL SEM SE VOZITI KOLO

Ko sem se naučil voziti kolo, sem bil star 4 leta. Takrat smo z družino živeli v Makedoniji. Imel sem otroško kolo modre barve. Dobil sem ga za rojstni dan od očija. Spomnim se, da je imelo kolo namesto zvonca trobljo. Na krmilu so bile 4 lučke. Starejša sestra se je že znala voziti s kolesom, jaz pa še ne. Za vožnjo sem imel dovolj prostora na dvorišču in po potki. Pri učenju vožnje mi je pomagal dedi. Držal me je za sedež, jaz pa sem poganjal. Ko sem že

nekaj časa poganjal, je dedi spustil kolo. Še prej pa me je kar malo porinil naprej. Nekaj časa mi je uspelo držati ravnotežje. Potem pa sem padel s kolesa v travo. Na srečo se nisem skotalil v reko. Med padcem sem si strgal hlače in se opraskal po nogi. Pod kolenom sem imel veliko rano in tekla mi je kri. Dedi je takoj pritekel do mene in me dvignil, oči pa je prišel po kolo. Zaradi padca nisem obupal. Vztrajal sem in se kmalu za tem naučil voziti kolo.

Enes Nasufoski, 5. b

PISMO URBANU

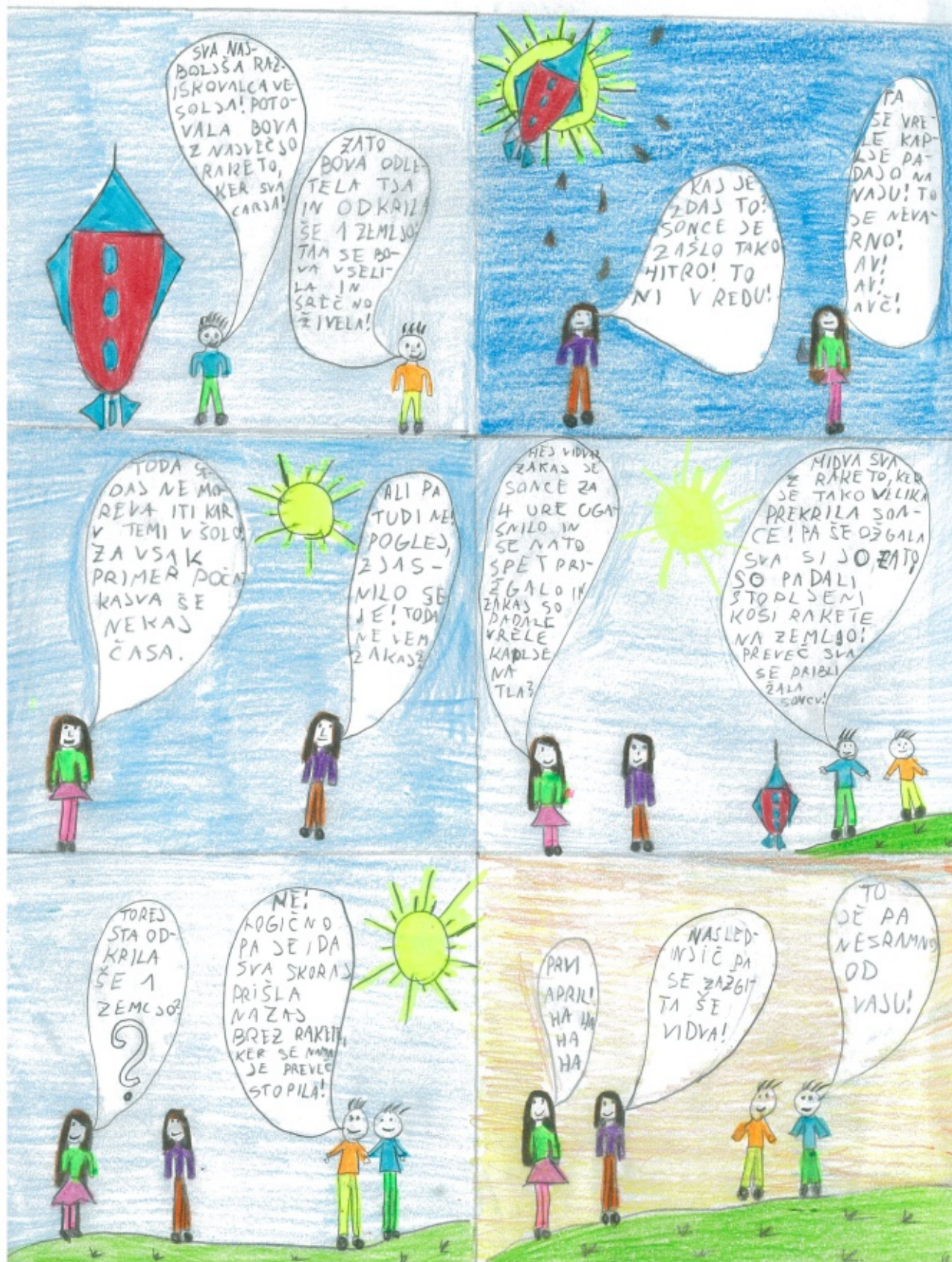
Mislím, da me še ne poznaš, zato se ti bom kar predstavila. Sem Klara Jukić, stara sem 10 let in obiskujem OŠ Karla Destovnika – Kajuha v Ljubljani. V reviji PIL sem prebrala, da si želiš dopisovati s svojimi vrstniki, zato sem se ti oglasila. Hotela sem ti povedati, da tudi jaz treniram košarko in imam rada šport in te vprašati, koliko časa že ti treniraš. Prebrala sem tudi, da imaš doma mačka Dixija. Jaz imam mačka z imenom Mimi, samo da je malo drugačne vrste kot tvoj, saj je iz pliša. Najbrž se ti zdi čudno, da sem poimenovala plišastega mačka, ampak jaz dam ime vsaki plišasti igrači, ki jo dobim. Želela bi, da se še bolje spoznava in postaneva prijateljca. Lahko mi odpišeš na moj naslov, ki ga najdeš na drugi strani pisma. Upam, da bom tvoje pismo dobila že ta teden. Lep pozdrav!

Klara Jukić, 5. b

4-URNA NOČ

Lisa Členot,
6.a

NAJLJUBŠA KNJIGA

Moja najljubša knjiga je zanimiva in zelo smešna. V njej nastopa veliko različnih likov, a med vsemi mi je najbolj všeč prav Rudi. Piše se Rilec, saj je namreč pujs.

Rudi je živel na majhni kmetiji. Skotil se je šele pred kratkim. Ker je bilo na kmetiji veliko pujsov, je bil glavna nagrada na srečelovu. Tako je prišel v družino, ki je živela v bloku. Zato so želeli Rudija vrniti. To se ni zgodilo – morali so ga vzeti k sebi domov. Med vožnjo do doma se je Rudi polulal mami na obleko.

Rudi je živel v bloku kot navaden pujs. Ko se je ravno navadil na svoj novi dom, otroka pa nanj, sta ga starša prodala. Na kmetiji pa so pripravili tekmovanje – dirko s pujsi, na katero se je prijavil tudi Rudi. Bil je namreč zelo hiter tekač. Družina je Rudija vedno bolj pogrešala, zato so ga šli iskat. Naleteli so na težave, a končno so ga našli na dirki. Kupili so ga nazaj in se preselili iz mesta na vas, kjer so živeli na manjši kmetiji.

Tija Štukelj, 5. b

Ljubezen

Ljubezen ni bolezen,
Ljubezen – nasprotje od jezen,
Ljubezen za roko te drži
In na cedilu nikdar te ne pusti.

Ljubezen je, ko si nežen
In si za to hvaležen,
Ljubezen si ti,
Ljubezen smo mi vsi.

Anuša Trpin, 5. b

Čarovnice

Čarovnica na metli
je letela
in si grdo pesem pela.
Medtem ko si je pela,
jo udarila je strela.

Kot senca bela
na tla čarovnica
je zgrmela.
Ko na tla je priletela,
se v mišjo past je ujela.

Miška je postala
in od žalosti jokala.

Klara Jukić, 5. b

Prijateljstvo

Prijateljstvo se zgodi,
ko te pogledam v oči.
Ko imaš prijatelja,
Se ti vse lahko zgodi.

Prijateljstvo je dar luči,
Ki v hipu zažari.
Prijatelj ti pomaga
In nič na jitri ne odlaga.

S pravim prijateljem
Lahko doživiš vse izmišljene
In resnične pravljice.

Anuša Trpin, 5. b

Mamici za rojstni dan

Draga moja mami,
smisel mojega življenja,
Kako hudo bilo bi,
Če te ne bi bilo na svetu.

Vse mame so princese,
Ti moja si kraljica,
Vedno mi stojiš ob strani,
Ko te potrebujem.

Ostani takšna kot si,
Najboljša mama še naprej,
Srečna sem, da te imam,
Vse najboljše moji mamici.

Katarina Lutar, 5. b

MOJA DRUŽINA

Predstavila vam bom svojo družino. Prihajam iz 4-članske družine. Živimo v bloku blizu šole, ki jo obiskujem. Ime mi je Maša in sem stara 10 let. Rada plešem, zato z veseljem obiskujem plesno šolo Libero. Poleg tega rada igram družabne igre, se vozim s kolesom in rolam. Doma mi dela družbo sestra Daša. Stara je 7 let. Včasih je prav nagajiva, vendar je ne zamenjam za nič na svetu, ker jo imam zelo rada. Tudi ona trenira judo in ima že kar nekaj medalj. Seveda pa brez očka in mamice ne gre. Mamici je ime Nataša in je prodajalka. Rada se ukvarja s športom, najraje s tekom. Očku je ime Boštjan. Po izobrazbi je kuhar, najbolj pa ga zanimajo avtomobili in motorji. Vsi v družini imamo zelo radi živali. Imeli smo mačko in dva kuščarja legvana. Še vedno nam stoji ob strani kuža Fly. Star je že 15 let. Imeli bi še več ljubljencev, vendar je to velika odgovornost. Vesela sem, da lahko svoji družini rečem družina.

Maša Stajniko, 5. b

MOJA MLADOST V 60. LETIH 20. STOLETJA

Danes je 22. 11. 1968. Ura je 7:15. Sedim na postelji in čakam, da pride oče, ki me bo peljal v šolo. Pripravljena sem že dobre pol ure, a vseeno potrpežljivo čakam na svojega očeta. V tem času sem že nekajkrat pomislila zakaj nič ne rečem, zakaj mu moj brat, ki prav tako čaka, nič ne reče. Po dolgem, bolj natančno pol urnem razmisleku pridem do sklepa, da moje obnašanje temelji na moji vzgoji. Od malih nog sem bila učena spoštovanja in vsiljene avtoritete. Spoštujem učitelje, spoštujem starše, spoštujem staro gospo, ki živi nasproti nas ter mlade raznašalce pošte. Skratka spoštujem vse ali pa se vsaj tako obnašam. Vse skupaj je zagotovo posledica vojne, vsaj potreba staršev po strogi disciplini otrok. Starši še zmeraj vsak dan pripovedujejo o vojni, o strahu, o pomanjkanju, o starih starših, ki jih zaradi nje nikoli ne bom videla. Vsi imajo nad mano popolno avtoriteto, ki jo sama tudi sprejemam. Te globoke misli mi zmeraj prekine moj predragi oče, ko po stopnicah do moje sobe pridrvi ob približno 7:30. Z našim fiatom tako prispemo v šolo ob približno 8. uri. Vsakič, ko se vozim, gledam čez okno in si predstavljam, da dirkamo z Jamesom Deanom, a ta je na žalost umrl že leta 55, kakšna izguba za človeštvo. Končno pridem v šolo, kjer me čaka ga. Kovaček. Spet zamujam. Poskušam ji razložiti, da zamuda ni moja krivda, a kljub temu zopet pristanem v kotu. Kazen zame ni pretresljiva, saj se mi to dogaja zelo pogosto. Gospa Kovaček je zelo stroga, še posebej do mene. Tega ji ne zamerim, saj me vsak dan znova opozarja, ko se pogovarjam s sošolko, večinoma me tudi udari z ravnilom po prstih ali pa me pocuka za lase. Ko odslužim kazni, vstanem in s sošolci pojem Titovo pesem. Pesem Titu pojemo vsak dan. Na stenah imamo njegove slike, celo doma poslušam o Titu. Vem vse o njegovem življenju in o njegovi veličastnosti. Sicer ne spremljam političnega dogajanja sama, a me k temu vneto spodbujajo vsi

odrasli. Po dveh dolgih urah matematike in športne vzgoje končno nastopi odmor za malico, moj najljubši del dneva. S prijatelji sedim okoli klopi in se pogovarjam. Gledam okoli sebe in ugotavljam, kako zelo mi je všeč sošolkina obleka. Potem se še enkrat ozrem in ugotovim, da smo pravzaprav vsi zelo podobno oblečeni. Vse deklice imajo obleke do kolen (te obleke niso oprijete, zgolj kvadratne po obliki), fantje so oblečeni v zelo barvite majice in jeans hlače. Seveda je vse to posledica hippie gibanja. Moje opazovanje prekine šolski zvonec. V šoli sem tako zaprta še dobre tri ure. Po končanem pouku pride oče, ki naju z bratom pelje domov. Doma naju čaka mama, ki nama je že skuhala kosilo. Vsi skupaj pojemo obrok in se razkropimo po hiši. Mama tako kot po navadi sedi na kavču in bere revijo. Na naslovnici je tokrat Twiggy, mama že mesec ali dva poskuša shujšati s pomočjo nekih shujševalnih tablet, oglaševanih v oktobrskem izvodu. Povsod so oglasi. Iz kuhinje slišim televizijo, ki jo gleda oče. Govorijo o obletnici smrti Kennedyja, o situaciji vojne v Vietnamu, o situaciji v Sovjetski zvezi ... Mene te novice sicer ne zanimajo, a starši po celi državi jih neprestano spremljajo, brat pravi, da se zelo bojijo nove vojne, ki bi se lahko pojavila v prihodnjih letih. Kakšno srečo imam, da sem le za las pobegnila groznemu opustošenju vojne, čeprav vsi živimo v svetu, kakršen je le zaradi vojne. Brat klicari svojo punco po telefonu in mi tako preprečuje pogovor s prijateljicami. To se dogaja vsak dan, danes pa sem se odločila, da bom tako nadležna, kot je on sam. Zaklenem se v svojo sobo, dam ploščo v gramofon in naglas poslušam svojo najljubšo glasbo, najprej Beatlese in potem še Rolling Stonse. Yellow submarine je moj najljubši komad. Kmalu pride oče, trka mi na vrata. Še zmeraj ležim na postelji. Ne premikam se. Razmišljam sicer o posledicah, ki me bodo zaradi tega doletele, a mi je kljub temu vseeno. Po 15 minutah poslušanja dretja, ki prihaja iz hodnika in je zelo očitno namenjeno meni, pridem iz sobe. Starša se dereta name, a sem preveč

zatopljena v mislih, da bi ju slišala. Nikoli še nisem naredila česa takega, a se vseeno ne počutim krivo. Preveč je discipline, avtoritete. Na srečo so moji starši dobrosrčni, čeprav so zelo strogi. Starša sta me v primeru, da se to ne bo več ponovila pripravljena iz hišnega pripora izpustiti že v nedeljo. Že tisti dan smo se pri večerji z družino pogovarjali, kaj hočem postati po poklicu, kam hočem iti naprej ..., zato mislim, da nista pretirano jezna. Razen hišnega pripora seveda moja kazen obsega tudi večje število opravil, ki pa ni pretresljivo glede na število, ki ga opravljam vsak dan. Zmeraj znova pa se mi pojavljajo enaka vprašanja, ali me z vso vsiljeno avtoriteto hočejo zgolj pripraviti na lažji potek dela v prihodnosti ali me hočejo preoblikovati v masivno proizvajanega sužnja, ki slepo sledi Titu, ki vsak dan bere revije in porablja denar na oglase v njih, ki gleda politiko na družinski televiziji, ki vozi svoje otroke zjutraj v šolo s fičotom. Ali je življenje res tako enolično?

Aleksandra Nikolov, 9. a

Eli Mlekuž, 7. b

BRANJE

Rada imam branje,
vsaka knjiga prinaša mi novo znanje.
Knjigo vzamem za spanje,
berem si za lepše sanje.

Daje mi ideje za igranje,
res všeč mi je branje.
Knjiga res me zanima,
v njej se najde tudi rima.
Knjige so suhe in debele,
platnice črne ali bele.
So majhne in velike,
vsebujejo pa tudi pike.
Napisal jih je pisatelj,
jaz pa knjižni sem zbiratelj.
Knjiga ustvarja besedni zaklad,
bere rad jo čisto vsak.
Meni knjiga pomeni vse,
saj rad bereš, kajne?

Brina Žužek, 5. b

Zlati bralci, to so tisti učenci, ki so za Bralno značko brali vseh devet let, letos prejmejo v dar knjigo Saša Dolenca Od genov do zvezd.

SEZNAM KNJIG ZA POČITNIŠKO BRANJE

J.K.Rowling: Harry Potter and the cursed child

Medtem ko se Harry spopada s preteklostjo, ko noče ostati tam, kamor spada, se njegov mlajši sin s težavo spopada z njegovo družinsko zapuščino. Ko se preteklost in sedanjost začneta stikati, oba oče in sin ugotovita nezaželeno resnico: včasih tema pride iz nepričakovanih krajev.

Caspar Lee and Emily Riardan Lee: Caspar Lee

Caspar Lee je rojen v Južni Afriki. Zelo si želi uspeha in pot ga vodi v Veliko Britanijo; kjer uresniči svojo življensko željo.

Connor Franta: A work in progress

Connor Franta je znan youtuber. V svoji avtobiografiji se bralcem podrobneje predstavi, govori o svoji preteklosti in o svoji poti do uspeha.

Shane Dawson: I hate myselfie

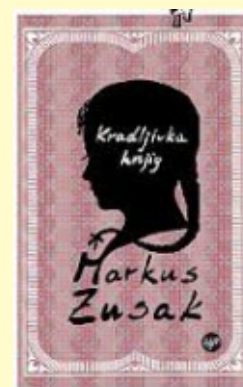
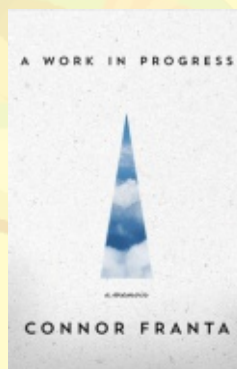
V svoji avtobiografiji Shane govori o svoji kruti, smešni in razburjljivi preteklosti.

Shane Dawson: It gets worse

V svoji drugi knjigi se Shane še bolj poglobi v trenutke, ki so najbolj zaznamovali njegovo življenje.

Alan Forrest: Napoleon

Knjiga govori o človeku, ki je s svojimi dejanji

spremenil tok evropske zgodovine in vplival na nastanek novodobne Evrope.

Stanka Miškovič: Poroka v Moskvi

Lora se je pred pol letoma razšla z moškim, s katerim sta načrtovala skupno življenje. Nekega dne pa spozna Vladimirja in njeno življenje se zavedno spremeni.

Stephenie Mayer: Somrak

Sedemnajstletna Bella se preseli v svoje rojstno mesto Forks k očetu. Tam spozna skrivnostnega Edwarda Cullena, o katerem

ugotovi nepričakovano resnico.

Stephenie Mayer: Mlada Luna

Bella se na svoji rojstnodnevni zabavi ureže. Vse se lahko zadržijo, le Edwardov brat Jasper postane žejen Belline krvi, vendar ga Edward pravočasno ustavi. To Edwarda opomne, da z njunim razmerjem Bello spravlja v nevarnost, zato zapusti Forks.

Stephenie Mayer: Mrk

Edward želi Bello zaročiti. Ta poroke noče, vendar si želi da bi jo Edward spremenil v vampirko. Jima bo uspelo narediti kompromis?

Stephenie Mayer: Jutranja zarja

Edward in Bella se poročita. Na medenih tednih Bella zanosi. Bella ob porodu skoraj umre, vendar jo Edward še pravočasno spremeni v vampirko.

John Green: Krive so zvezde

Zgodba prikazuje Hazel, najstnico z neozdravljivo obliko raka in njeno ljubezen Augustusa, ki pa je tudi preživel raka. Kljub boleznim doživita skupaj veliko lepih trenutkov.

Jay Asher: Trinajst razlogov

Hannah v trinajstih kasetah navede trinajst razlogov za njen samomor. Zgodba prikazuje Clayja, kako podoživlja trenutke, ko poslušata te kasete.

Suzanne Collins: Igre lakote, Arena smrti

V knjigi se preselimo v bližnjo prihodnost, kjer so lakota, suša in požari uničili ZDA. Nova država Panem je razdeljena na prestolnico in 12 območij, iz katerih vsako leto z žrebanjem določijo 24 kandidatov za Igre lakote.

Suzanne Collins: Igre lakote, Kruto maščevanje

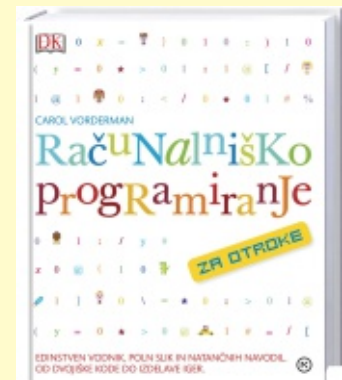
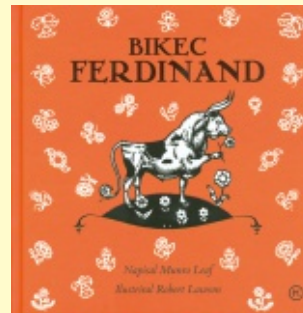
Katniss Everdeen se je varno vrnila domov po zmagi na 74. igrah lakote skupaj s Peetom Mellarkom. Skozi zgodbo Katniss ugotovi, da zatiralski Kapitol skuša zadušiti upore v okrožjih.

Markus Zusak: Kradljivka knjig

Zgodba se odvija v nacistični Nemčiji. Opisuje mlado deklico Liesel Meminger in odnos z njeno rejniško družino Hubermann ter drugimi prebivalci okoliša. Sredi vojne v domu Hubermannovih zatočišče najde mladi Jud, na katerega se Liesel naveže.

Nina Baškovec, 8. b

NOVOSTI IZ ŠOLSKE KNJIŽNICE

NAJBOLJ BRANE KNJIGE V NAŠI KNJIŽNICI

Stopnja C:

1. Maček Muri,
2. Sovica Oka,
3. Prišel je velikanski lev,
4. Tobias in supergrozna knjiga duhov,
5. Cicibanija,

Stopnji P in M:

1. Kapitan Gatnik,
2. Harry Potter,
3. VDV,
4. Črvice pesmi,
5. Majnice

Poučno gradivo:

1. Dinozavri,
2. Drevesa,
3. Kače,
4. Plenilci,
5. Nogomet

M. Gorjup

Zgodilo se je v soboto 8. aprila 2017. V Ljubljano je namreč prišel duet 2Cellos. Bil sem zelo vznemirjen. Vstopnice smo kupili že novembra preteklega leta (2016). Ko je končno nastopil ta dan, sem bil neizmerno vesel in poln pričakovanj. Nastope dueta sem gledal že na spletnem portalu You Tube, zato sem poznal veliko skladb, ki sta jih izvajala. V soboto smo se iz Kamnika odpravili že zelo zgodaj, da bi uspeli dobiti parkirišče za avto. Koncert je bil razprodan, kar je pomenilo, da bo v dvorani Stožice prisotnih 12000 ljudi. 2Cellos sta po narodnosti Slovenec in Hrvat. Slovencu je ime Luka Šulič, Hrvat pa Stjepan Hauser. Preden smo prišli v dvorano, sta mi starša na stojnici, kjer so prodajali reklamne izdelke 2Cellos, kupila majico in obesek za ključke. V gneči (ljudi) smo komaj našli naše sedeže. Takrat je kot predskupina že nastopal pianist Remo Anzovino. Nato je prišel na oder orkester RTV Slovenija. Vsa dvorana pa je ponorela, ko je na oder stopil duet 2Cellos. Nagovorila sta nas z dober večer in to večkrat ponovila na samem koncertu in s tem nasmejala vse prisotne. Prvi del koncerta sta igrala znane filmske priredbe (npr. Titanik, Gladiator, Boter, Igra prestolov ...). V drugem delu pa sta igrala popularne pesmi. Obiskovalci koncerta so od navdušenja začeli plesati. Na oder je prišel tudi imitator Michaela Jacksona in ob spremljavi 2Cellos izvedel odlično plesno točko Smooth Criminal. To je tudi pesem, s katero sta na You Tubu zaslovela. Luka in Stjepan sta ob stoječih ovacijah koncert sklenila s ponarodelo Golic. Koncert je trajal dve uri. Čeprav je bilo že zelo pozno, sem bil še zmeraj poln energije. Tega dogodka ne bom nikoli pozabil.

Domen Hvastija, 5. a

INTERVJU Z LAURO LIČER

Kdo je Laura Ličer? Laura Ličer je oseba na tem planetu in med drugim rada slika.

Kako rada? Najbolj na svetu in od vsega najbolj.

Pri tvojem risanju, ops slikanju so zmeraj prisotne tiste oči in nasmeh ... Take oči in nasmeh risem avtomatično. Ne čutim potrebe, da bi spremenila tehniko.

Kako poznana ilustratorka si? Imela sem 70 razstav, predstavljala sem se na ART sejmih, ilustrirala sem 25 knjig za otroke in odrasle. Ne vem pa, koliko me ljudje poznajo.

Po mojem nisi ilustratorka, ampak oseba, ki mnogo slika. Poleg knjig in slik rada slikam na različne podlage (stene, igralne karte, kamne, kamnine, ims prevod-in še mnogo stvari).

Kakšna si bila v šoli? Osnovna: 5, srednja: 4, študij: 6 ne dokončan, (na študiju imajo ocene od 5 do 10).

Kaj si študirala? Francoščino in geografijo.

Tega pa res nisem pričakoval ... Slikam že od tretjega leta, ampak bolj resno pa zadnjih sedem let.

Tiste oči :)

Kaj najraje rišeš? Bitja, tista ki obstajajo in tista, ki še bodo.

Intervju imava v Cat cafe-ju v Ljubljani, ker sva oba ljubitelja mačk. Jaz zelo rada rišem mačke, narisala sem okoli 150 slik, na katerih so mačke in izdelala mačji tarok (to je prava igra tarok).

V kakšni družini in kje si se rodila (to je malo osnovno vprašanje)? Rodila sem se v Ljubljani v bloku v Šiški v družini, od mame sem podedovala likovni talent, od očeta pa glasbeni.

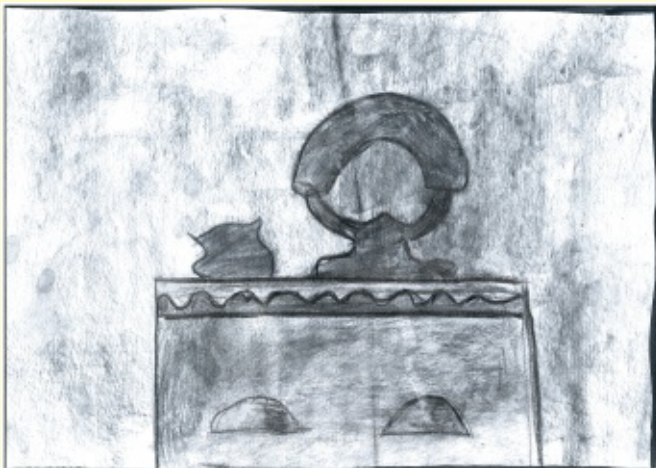
Kaj meniš o modernih napravah (zadnje vprašanje :)? Imam telefon in facebook, kjer objavim, kar naslikam. Sicer pa ne spremljam veliko ...

To je bil lep intervju z Lauro Ličer, škoda da ga je konec.

Vprašanja sestavil Oskar Janje, 5. b

Iza Zrinski, 4. a

Patricija Ristić, 4. a

Iza Zrinski, 4. a

SUDOKU

7		1	8			
	9				3	2
			5			
				1		
9	6		2			
				8		
		5		1		
3	2					6

EVA LIPČE, 5.b

KRIŽANKA ŽIVALI

1. ON
POMOĆ: K _ I

2. ON
POMOĆ: K _ O _ O _ L

3. ONA
POMOĆ: O _ S _

4. ONA
POMOĆ: L _ S _ G

5. ON
POMOĆ: B _ V _ L

6. ON
POMOĆ: L _ O _ A _ O

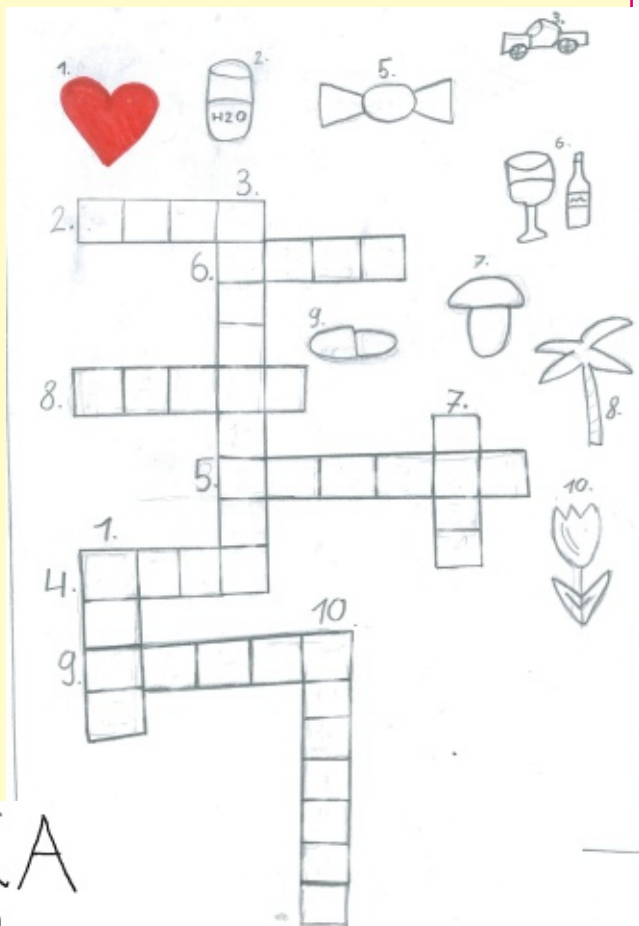
ALINA MUJIČIĆ, 5.b

UGANKA

Imajo veliko strani
in dve platnici.
Na prvi je naslov,
na drugih pa nekaj obnov.
TO SO _____.

Brina Žužek, 5. a

TIA5.D

OSMEROSMERKA

IŠČI V SMEREH ↕ ↔ ↠ ↡ ↣ ↤. SREČNO. 😊

Č	R	V	O	S	O	D	E	L	O	V	A	N	J	E	Š	R	A	K
I	R	P	N	L	O	V	L	C	K	N	K	A	Š	O	Š	L	C	O
S	K	A	K	A	D	U	A	E	R	R	H	I	Š	A	K	D	I	K
T	A	P	K	D	Č	K	N	L	K	A	O	R	N	L	O	E	R	O
O	A	I	Š	O	L	A	R	O	A	A	D	K	E	Č	R	Ž	E	Š
Č	S	G	T	L	V	A	S	Z	O	V	D	N	O	I	N	N	V	I
A	K	A	A	E	K	I	N	O	A	J	U	O	H	D	J	L	E	A
V	S	A	K	D	A	N	C	K	P	E	R	I	L	O	I	K	V	O
S	E	S	T	R	I	Č	N	A	L	I	S	T	A	K	O	L	O	S
T	E	L	E	F	O	N	T	E	R	A	S	A	V	I	L	I	C	A

ŠKORNJI	TERASA	DLAN
ŠOLA	VILICA	SESTRIČNA
ČASOPIS	ČRV	LIST
KOZAREC	ŽIRafa	RAKOVICA
TELEFON	SVINČNIK	HISA
KROKODIL	SLADOLEĐ	KAKADU
ČISTOČA	RAK	PAPIGA
PUŠČICA	DEŽNIK	PERILO
SODELOVANJE	KRKA	KOLO
LEKADOL	SRNA	VAL
RAČUNALNIK	VS AKDAN	OSA

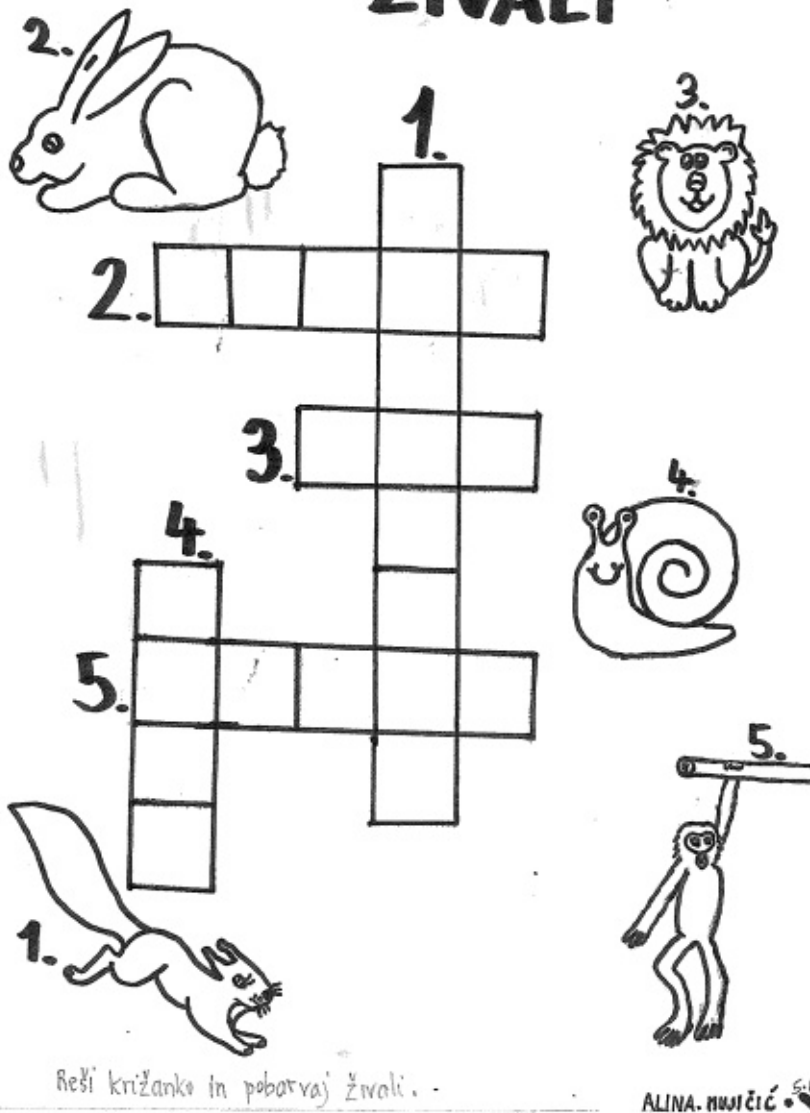
GESLO: _____

Fedja Bogataj Čufer, 5. b

KRIŽANKA ŽIVALI

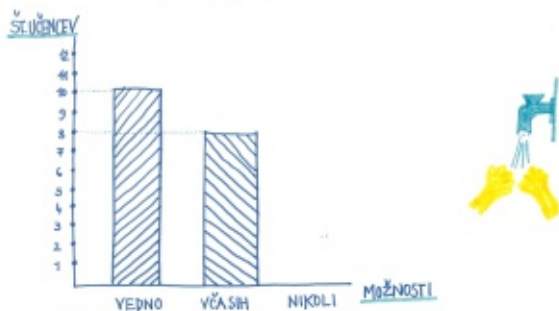

Dešifriraj (namig: 5, upoštevaj angleško abecedo)

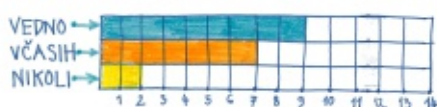
- 8. xjuyjrgjw – XAJYTASN IFS UNXRJSTXYN
 - 17. xjuyjrgjw – IFS EQFYNM PSONL
 - 26. xjuyjrgjw – JAWTUXPN IFS OJENPTA
 - 22. tpytgjw – IFS NEANWSJ XQTAJSXPJ XQNPFSNHJ
 - 3. ijhrgjw – YF AJXJQN IFS PZQYZWJ
 - 8. kjgwzfw – XQTAJSXPN PZQYZWSN UWFESNP
 - 21. kjgwzfw – RJISFWTISN IFS RFYJWSJLF OJENPF
 - 21. rfwjh – XAJYTASN IFS UTJENOJ
 - 2. FUWNQ – RJISFWTISN IFS PSONL EF TYWTPJ
 - 20. fuwnq – IFS XQTAJSXPJ PSONLJ
 - 23. fuwnq – XAJYTASN IFS PSONLJ ns FAYTWXPNM UWFANH
 - 3. rfo – XAJYTASN IFS XATGTIJ YNXP
- ljpwnuynwfst gjxjinqt efrjsofo ef xqfipt sflwfit sf: psoneshf@tx-pip.xn

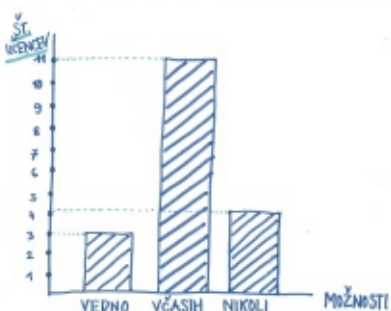
1. ALI SI PRED JEDJO UMIJEŠ ROKE?

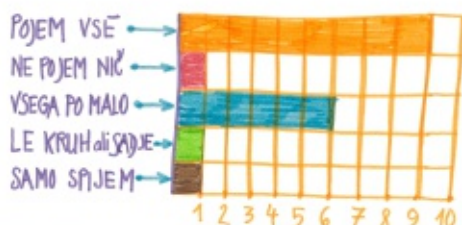
2. SI VZAMEŠ PRTIČEK ALI PAPIRNATO BRISAČKO?

3. ALI REČEŠ „DOBER TEK“?

4. KAJ POJEŠ/POPIJEŠ PRI MALICI?

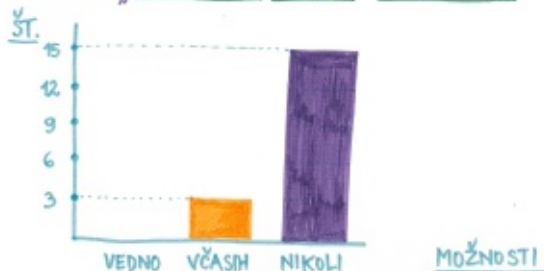

5. ALI POSPRAVIŠ ZA SEBOJ?

VEDNO	18 - 100%
VČASIH	0
NIKOLI	0

6. JE TVOJE „PODIRANJE KUPČKA“ GLASNO?

Ko dete kriči,
ga brž pomiri,
jo vleče in vleče,
pa nič ne priteče.

Fantek je premajhen za stranišče.
Lulal bi - le kaj po hiši išče?

Potiho meri čas,
zbudi nas pa naglas.

Polnega mama na mizo postavi,
prazen se znajde snežaku na glavi.

Rahel biskvit premažemo s kremo,
ga okrasimo in svečke prižgemo.

Na zunaj okrogla
in ne čisto gladka -
pod kožo pa zdrava
in sončna in sladka.

Kruhki, ki niso v peči pečeni,
malo rjavi in malo rumeni
rahli in sladki od marmelade -
maškare vzele jih bodo prav rade.

Po loncu meša, se vrti,
da hrana se ne prismodi.

Je belo kakor sneg,
ga piješ, da boš zdrav,
a včasih za posladek
ga spremeniš v kakav.

Uganke je zbral Nal Kajtazovič, 7. b

REŠITVE:

DUDA, KAHLICA, BUDILKA, LONEC,
TORTA, POMARANČA, KROFI,
KUHALNICA, MLEKO

Pridobljeno s spletne strani:

https://sl.wikisource.org/wiki/Sto_ugank

**ANKETNI VPRAŠALNIK 5. B
RAZREDA O OBNAŠANJU MED
MALICO.**

KAKŠEN/KAKŠNA SI, KO ZAUPAŠ VASE?

- VEM, DA MI DOLOČENA STVAR USPE
- SE BOLJE POČUTIM
- SE OPOGUMIM
- NIMAM SLABIH MISLI
- VESEL
- POGUMEN
- TIH
- SE POGOVARJAM SAM S SABO
- VZHIČEN
- SEM PONOSEN SAM NASE
- NI ME STRAH
- SE TRUDIM, DA BI IZPOLNIL SVOJ CILJ
- SEM SIGUREN VASE
- IMAM POZITIVNO MIŠLJENJE
- SE IMAM RAD

KAKŠEN/KAKŠNA SI, KO IMAS SLABO SAMOPODOBO?

- IMAM SLABO VEST
- ŽALOSTNA
- BOLJ JEZNA
- NOČEM NIČ DELATI
- MISLIM, DA SEM EDINI NA SVETU, KI TEGA NE MOREM IN DA SE STARŠI NORČUJEJO IZ MENE
- NE ZAUPAM VASE
- NESREČEN
- ŽIVČNA
- RAZMIŠLJAM, KAKO BI TO LAHKO IZBOLJŠAL
- VSE GRE NAROBE, PONAVADI ZBOLIM
- UŽALJENA
- MI GRE NA JOK
- RAZOČARAN
- STRAH ME JE
- IZGUBIM SAMOZAVEST
- SE BOJIM
- DA ME NIHČE NE MARA
- MISLIM VSE SLABO
- POTREBUJEM POGOVOR, MIR IN TIŠINO
- SRAM ME JE
- NE POČUTIM SE DOBRO
- NE TRUDIM SE, VEM, DA MI NE BO USPELO
- POČUTIM SE NEKORISTNO
- VČASIH JEZNA, VČASIH JOKAM
- KONCENTRIRAM SE NA DRUGE STVARI: ISKANJE PO PRAZNIH ŽEPIH
- GOVORIM SAM S SABO
- NISEM VESEL
- POTRT
- NEMIREN
- POČUTIM SE KRIVO ZA VSE

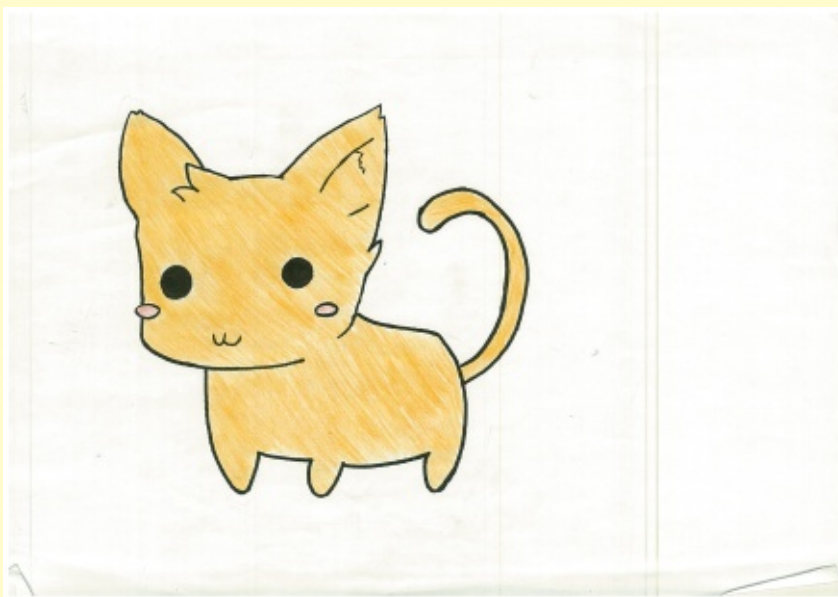
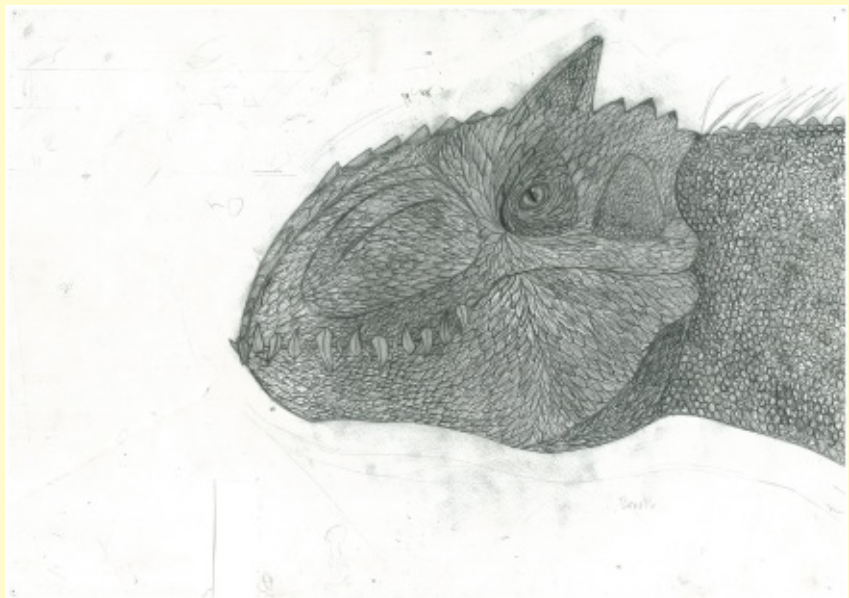

Andrijana Lipovac, 1. b

Elma Dervić se predstavi

Strip

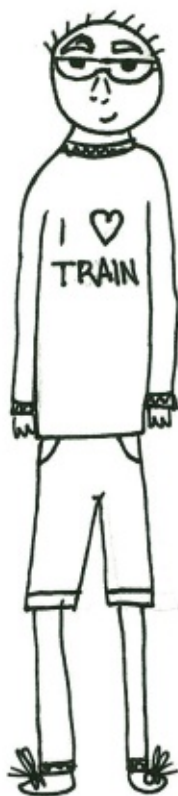
EDDY
&
ED

NAPISALA :EMMA DŽOMBIC
NARISALA :EMMA DŽOMBIC

Str. 1

Eddy & Ed sta brata.
Živita v Ameriki.

To je Ed.
Je nesramen, nemiren in suh.
Vedno govori čudne reči.
Je starejši brat. Visok je več
kot 160 cm. Tehta manj kot
50 kg. Star je 11 let, je v
6. razredu.

To je Eddy. Je pameten
in živahen. Je mlajši brat.
Visok je več kot 150 cm.
Tehta več kot 45 kg.
Star je 10 let, je v
5. razredu.

511. 2

Kaj vedno zjutraj počneta
Eddy & Ed....

(KAJ JE S
TABO?!)

Pfft!
Idiot!

Ne skrbi,
bratec...

Vedno
pom
skrbel
zate...

Mama!! Zakaj nisem
jaz edinec?!

Zakaj nisem
JAZ starejši?!

Zakaj si
zaslužiš
starejšega
brata?!

Str. 4

Kaj delata pred poukom...

Haha!

DING
DONG

Hej, bratec!
A poznáš Nathalia?
Mislim, da si vanjo!

Nisem vanjo!

Vem, da
si!

Hmm...

Zakaj se
nikoli
ne
brigaš
zase?

Str. 5

Kaj počneta, ko je malica... (oziroma tukaj je samo Eddy)...

Živjo, Nick!

Živjo, stari!
Dolgo se nisva družila!

In? Kako je Ed?

Joj... saj veš kot vedno?...
Vedno prekinja in vedno glasno govori?

Ja, vem.
Hak, da je glup.

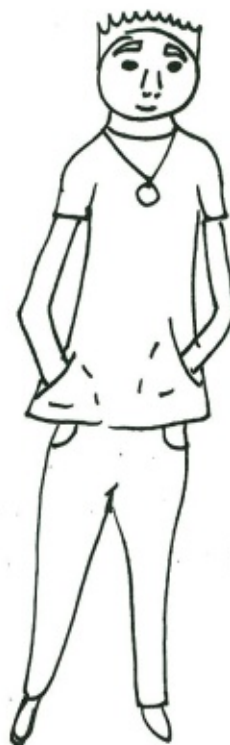
Ding Don,

Str. 6

To je Nick.
Je Edov sošolec in
Eddyjev prijatelj. Je
živahen in zabaven. Včasih
mu je nerodno ob
drugih ljudeh (neznancih).

Str. 7

str. 8

To je Marcel. Je prijazen.
Je Eddyjev sošolec in
najboljši prijatelj. Je Nickov
mlajši brat.

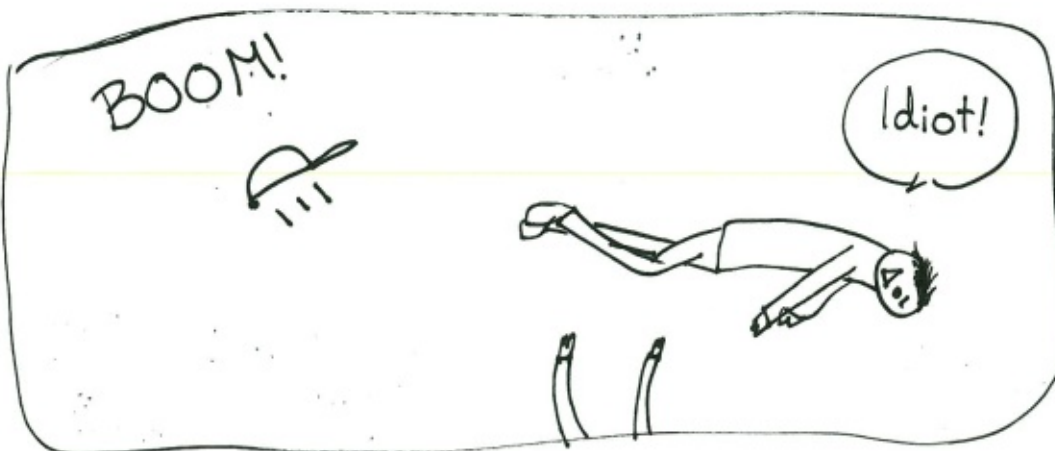

Str. 9

str. 10

Str. 11

str. 12

TO JE
VSE.
KAR
ED & EDDY
VEDNO POČNE TA...

ED

8

EDDY

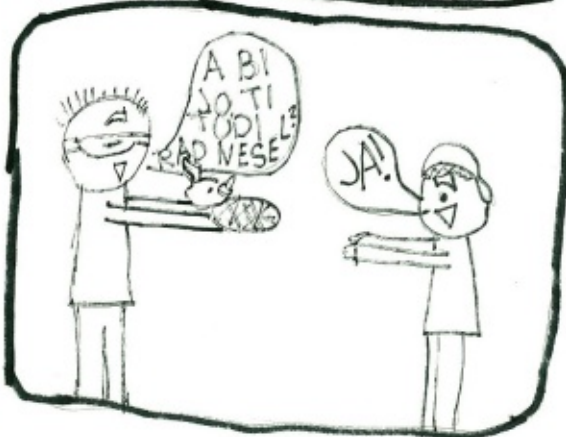
2

NAPISALA: ANJA JUGOVIĆ
NARISALA: EMMA DŽOMBIĆ

WARNING: KRATKO!!!

ir. 1

str. 2

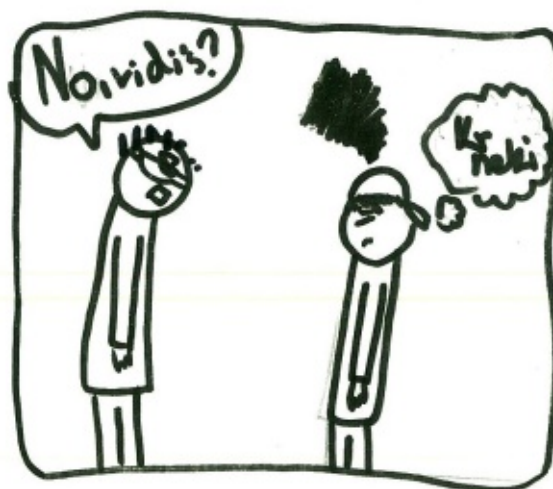

Št. 3

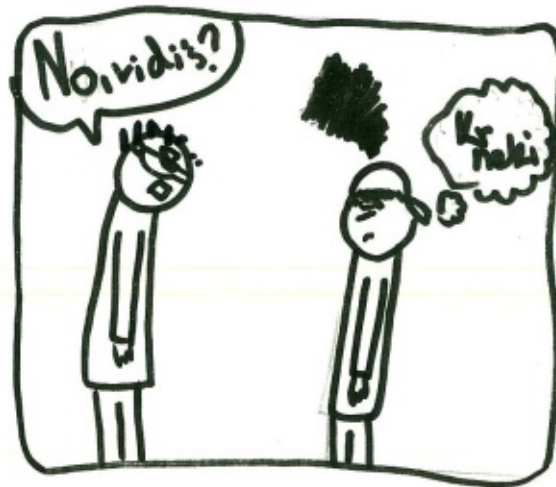

Str. 4

Str. 4

str. 5

KONEC!

